

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

број 3
март 2014.
година LIV
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 3
март 2014.
година LIV
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Лазар Крстић, министар финансија

Уређивачки одбор
Вељко Јовановић, Ирина Стевановић Гавровић,
Весна Хрељац Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Вељко Јовановић
посебни саветник министра финансија

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стичручна мишљења
за примену финансијских процеса
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

<p>Tel: 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs</p>

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2014 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. а) Порески третман расхода по основу оглашавања лекова који искаже обвезник – привредно друштво које врши производњу и промет лекова . . 13
- б) Порески третман накнада трошкова котизације за учешће на научним и промотивним скуповима здравственим радницима који нису запослени код исплатиоца 13

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман увоза добра – медицинског апарата спирометра на основу уговора о донацији 17
  2. Порески третман промета добара и услуга за потребе рестаурације Руског Некропоља који врши обвезник ПДВ 18
  3. Да ли купац стана који је 2004. године наслеђивањем стекао сувојину на стану на територији Републике Србије има право на рефундацију ПДВ по основу куповине стана? 19
  4. Да ли је примање новчаних средства названих чланарином која Регионална развојна агенција Београд потражује од Града Београда предмет опорезивања ПДВ? 20
  5. Порески третман промета услуге дезинфекције возила, које се користи за превоз робе намењене извозу, који врши обвезник ПДВ 21
  6. Порески третман превоза путника аутобусима од стране лица које нема место стварне управе у Републици Србији 23
  7. Основица за обрачунавање ПДВ код промета електричне енергије који обвезник ПДВ – испоручилац електричне енергије врши у Републици Србији 26
-

-
8. Порески третман промета добара који домаће привредно друштво – обвезник ПДВ врши другом домаћем привредном друштву, при чему се добра у тренутку промета налазе у иностранству (отпремају се из једне стране државе у другу), као и издавање рачуна за тај промет. 28
  9. Порески третман прибављања добара – лекова за употребу у ветерини за сврху лечења сопствених животиња, при чему се та добра користе у оквиру ветеринарске услуге коју обвезнику ПДВ – примаоцу услуге пружа други обвезник ПДВ – пружалац услуге 30
  10. а) У којим случајевима је промет објекта и економски дељивих целина у оквиру објекта опорезив ПДВ? 32
б) Да ли обвезник ПДВ који је, као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 2) Закона, обрачунао ПДВ по основу стицања објекта који је у потпуности изграђен закључно са 31. децембром 2004. године, има право на одбитак претходног пореза? 32
в) Да ли је обвезник ПДВ који је стекао објекат за вршење делатности у својству пореског дужника из члана 10. став 2. тачка 2) Закона и извршио реконструкцију тог објекта, по основу чега је остварио право на одбитак претходног пореза, дужан да изврши исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за остваривање овог права у прописаном року? 32
  11. Порески третман промета услуга селекције и припреме кандидата за организовано слање на програме образовне и културне размене у САД, као и услуга логистичке подршке приликом подношења апликација кандидата, које обвезник ПДВ врши страном привредном друштву 40
  12. Да ли се плаћа ПДВ на промет услуге давања у закуп земљишта? 42
  13. Пореска стопа по којој се опорезује промет магистралних лекова. 42
  14. Порески третман промета услуга чишћења снега са тротоара, улица и путева, као и са аутобуских стајалишта 43

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Да ли се правила о трансферним ценама примењују ако обвезник користи право на умањење пореза? 45
  2. Да ли се као расход у пореском билансу обвезника признаје расход од камата по основу кредита узетог у циљу обављања пословне делатности обвезника? 47
-

-
3. Да ли се расход од камата и негативних курсних разлика по основу кредита узетог у циљу обављања пословне делатности признаје у пореском билансу обвезника? 48

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Како се опредељују објекти из члана 7. став 4. Закона о порезима на имовину код утврђивања вредности непокретности као основице пореза на имовину обвезника који води пословне књиге? 51
2. Да ли се плаћа порез на имовину на пруге, железничке станичне зграде, објекте железнице за смештај постројења, уређаја и опреме, остале зграде намењене службама за одржавање железничке инфраструктуре? 53
3. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права на пренос уз накнаду права својине на моторном возилу, на пренос уз накнаду права својине на пловилу, као и на пренос уз накнаду права својине на ваздухоплову, уколико се на тај пренос плаћа порез на додату вредност? 55
4. Да ли је физичко лице обвезник пореза на имовину на стан ако му је предметни стан, који је у државној својини, дат на коришћење на одређено време у складу са Законом о избеглицима? 56
5. Утврђивање основице пореза на имовину за непокретности привредног друштва чија се вредност не исказује по методу фер вредности 59
6. Да ли постоји законски основ да престане пореска обавеза по основу пореза на имовину привредног друштва над којим је отворен стечај или да се оствари право на пореско ослобођење? 61
7. Утврђивање висине пореске обавезе по основу пореза на имовину 63
8. а) Пореска обавеза по основу пореза на имовину привредног друштва над којим је отворен стечај 66
- б) Да ли се за 2013. годину може остварити право на пореско ослобођење за непокретности обвезника који је водио пословне књиге у складу са прописима којима се уређују рачуноводство и ревизија, а које су у пословним књигама обвезника биле евидентирание као основна средства, па су после доношења одлуке о продаји евидентирание као стална средства намењена продаји? 66
9. Када настаје обавеза по основу пореза на наслеђе у случају када је конституисано право плодуживања на стану, који су по основу завештања наследили наследници који се у односу на оставиоца налазе у другом наследном реду? 68
-

-
10. Разврставање непокретности у групе одговарајућих непокретности у сврху опорезивања порезом на имовину 69
  11. Опорезивања порезом на имовину права својине на земљишту површине преко 10 ари 73

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Опорезивање капиталног добитка који страно физичко лице – резидент Републике Србије оствари продајом удела у страном правном лицу 75
2. Могућност ослобођења од обавезе плаћања пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање на зараде особља Руске Федерације које ради у Српско-руском хуманитарном центру 76
3. Порески третман примања запослених по основу солидарне помоћи за случај здравствене рехабилитације са становишта пореза на доходак грађана 78

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Да ли власник возила има право на повраћај плаћеног пореза на употребу моторног возила у случају крађе возила? 81

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Захтев за отпис дуга на име пореза и споредних пореских давања односно могућност компензације пореских дугова са потраживањима дужника 83
2. Да ли је наследник дужан да испуни пореску обавезу преминулог лица? 86

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. У ком износу се плаћа републичка административна такса када се једним захтевом тражи овера више потписа на једном примерку исправе, као и када се једним захтевом истовремено тражи овера више потписа на више примерака исте исправе? 89
-

---

2. а) Да ли постоји ограничење у погледу броја докумената код ослобођења од плаћања такси за списе и радње (нпр. овера дипломе о стеченом образовању ради заснивања радног односа, број копија дипломе које се оверавају без наплате таксе)?	90
б) Да ли је овера докумената потребних у поступку спровођења Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ослобођена од плаћања такси?	90
3. Да ли се за издавање извода из матичних књига и уверења о држављанству које матичар захтева да приложи будући брачни другови, приликом подношења пријаве за склапање брака, плаћа републичка административна такса?	92
4. Да ли постоји законски основ да се привредно друштво „Коридори Србије“ д.о.о. Београд ослободи плаћања републичких административних такси за списе и радње у области просторног планирања и изградње?	94
5. Да ли се наплаћује републичка административна такса лицу које је поднело захтев за упис у посебан бирачки списак националне мањине?	96
6. а) Да ли се плаћа такса за увид у податке геодетско-катастарског информационог система и документацију у аналогном облику, која се врши непосредно у просторијама Републичког геодетског завода, као и за увид путем интернета у одређене податке?	99
б) Да ли су јавна предузећа ослобођена плаћања републичких административних такси?	99
7. Да ли постоји законска могућност да држављанин Републике Ирака буде ослобођен плаћања републичке административне таксе приликом издавања одобрења за привремени боравак странаца у Републици Србији?	101
8. Могућност ослобођења од плаћања републичких административних такси приликом издавања одобрења за привремени боравак странаца у Републици Србији	103

ТРОШКОВИ ПРУЖАЊА ЈАВНЕ УСЛУГЕ

1. Да ли је потребно прибавити сагласност министарства надлежног за послове финансија на акт којим се утврђује висина локалних административних такси?..... 105
2. Обавезна сагласност министарства надлежног за послове финансија на висину такси за јавне услуге које пружају надлежни субјекти централног нивоа државе који имају овлашћење да утврђују висину такси 106
3. Сагласност Министарства финансија на текст Одлуке о висини таксе за оцену испуњености услова и критеријума за стављање лека на Листу лекова, измену и допуну листе лекова, односно скидање лека са листе лекова 108

ЦАРИНЕ

1. Примена Уговора о гаранцији (Унапређење електромреже ЈП „Електромрежа Србије“) закљученог између Републике Србије и Европске инвестиционе банке и Уговора о финансирању Пројекта Унапређење електромреже ЈП „Електромрежа Србије“, везано за плаћање увозних дажбина 109
2. Ко би требало да буде наведен као прималац у рубрици 8 декларације за стављање у слободан промет предмета донације када је у питању увоз медицинских средстава као предмет донације? 111

АКЦИЗЕ

1. Захтев за делимично или потпуно укидање акцизе на лож уље које се користи за грејање предшколских и образовних установа са територије општине Пожега 113

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Који порески дуг може бити предмет мировања по основу Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга?..... 117
-

-
2. Да ли постоји законска могућност принудне наплате дуга по основу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање који је предмет мировања као главни порески дуг? 119
  3. Да ли пореске обавезе утврђене решењем теренске контроле у периоду мировања главног пореског дуга имају карактер текућих обавеза у смислу Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга? 121
  4. Да ли порески обвезник може да бира између пореских обавеза за које ће да оствари право на мировање и да само за изабране обавезе измирује текуће обавезе како би му се отписала камата обрачуната на те обавезе? 122
  5. Да ли накнадним плаћањем текућих обавеза порески обвезник, који током периода мировања главног пореског дуга престане да измирује своје текуће обавезе, може поново да стекне права везана за мировање главног пореског дуга? 124
  6. Да ли за време мировања главног пореског дуга постоји могућност принудне наплате дуга по основу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, који је предмет мировања као главни порески дуг, уколико би запослени након те уплате стекао право на пензију? 126
  7. Да ли порески обвезник има право да више или погрешно наплаћени порез користи за измирење главног пореског дуга уколико је стекао право на његово мировање? 128

УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

1. а) Како се умањује нето приход запосленог када се у једном месецу исплаћује део зараде за текући месец и део зараде за претходни месец? 131
  - б) Да ли је накнада коју физичко лице оствари по основу рада у надзорном одбору субјекта (правног лица) сврстаног у јавни сектор предмет умањења? 131
  - в) Како се врши умањење нето прихода у случају када запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода? 131
-

-
2. Да ли Радиодифузна установа Војводине „Радио телевизија Војводине“ чини део јавног сектора у смислу Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 135
3. Да ли се Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору примењује на нето приходе запослених, односно ангажованих лица у Јавном предузећу за дистрибуцију природног гаса „Гас-Рума“? 136
4. а) Када се најкасније врши умањивање нето прихода у случају када се зарада, односно друго примање исплаћује у једном месецу у више делова за исти месец или за различите месеце? 138
- б) Од када почиње примена Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 138
- в) Како се врши умањење нето прихода у случају када запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода? 138
- г) Који приход запосленог није предмет умањивања сагласно Закону? 138
5. Да ли је приход који, по основу уговора о делу, физичко лице оствари ангажовањем на реализацији пројекта „Катастарска размена података између Приштине и Београда“, финансираног из средстава донације Европске уније, а чију исплату врши Републички геодетски завод, предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 142
6. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у АД Аеродром „Никола Тесла“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 144
7. а) Када се врши умањивање нето зараде, односно нето другог примања запосленог у случају када се исплаћују у једном месецу у више делова за исти месец или за различите месеце? 145
- б) У случају када запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода, да ли се умањење врши посебно за нето зараду, а посебно за нето друго примање? 145
- в) Да ли је приход који оствари физичко лице ангажовано на пројекту чија се реализација финансира из средстава лица које није сврстано у јавни сектор, у складу са Законом, предмет умањења? 145
-

-
8. Да ли „Железара Смедерево“ д.о.о. чини део јавног сектора Републике Србије у смислу Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?..... 148
  9. Да ли је приход који оствари физичко лице ангажовано као истраживач за потребе научног истраживања у оквиру пројекта „Labeling of Enalapril from Neonates up to Adolescents“ финансираног из средстава универзитета из Немачке, чију исплату врши Универзитетска дечја клиника, предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 149
  10. Да ли је приход који, по основу уговора о делу, физичко лице оствари ангажовањем на реализацији пројекта финансираног из средстава донације добијене од међународне организације, а чију исплату врши Министарство здравља, предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?..... 151
  11. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у ЈП „Војводинашуме“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 152
  12. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у ЈП „Ингас“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 154
  13. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у Рударском институту д.о.о. умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 156
  14. Примена Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору ако је исплатилац прихода исплатио зараду (плату) за децембар 2013. године у три дела, и то тако да је први део исплатио у другој половини децембра 2013. године, а други и трећи део у првој половини јануара 2014. године 158
  15. Да ли је приход који физичко лице оствари ангажовањем као консултант на реализацији пројекта финансираног из средстава донације добијене од Вишедонаторског повереничког фонда за подршку сектору правосуђа у Републици Србији, а чију исплату врши Министарство правде и државне управе, предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?..... 158
-

**ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ
ОПОРЕЗИВАЊА**

1. Порески третман капиталног добитка који, продајом удела у резидентном правном лицу, оствари правно лице – резидент Републике Мађарске 161

ЈАВНИ РАСХОДИ

ФИНАНСИРАЊЕ ПОЛИТИЧКИХ АКТИВНОСТИ

1. Примена одредбе члана 16. Закона о финансирању политичких активности која се односи на финансирање редовног рада политичког субјекта средствима из буџета јединице локалне самоуправе 167
2. Примена члана 20. Закона о финансирању политичких активности у случају привременог финансирања града Београда 169

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у марту месецу 2014. године. 171
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. а) Порески третман расхода по основу оглашавања лекова који искаже обвезник – привредно друштво које врши производњу и промет лекова

б) Порески третман накнада трошкова котизације за учешће на научним и промотивним скуповима здравственим радницима који нису запослени код исплатиоца

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-68/2013-04 од 18.3.2014. год.)

а) Са аспекта Закона о порезу на добити правних лица

У случају када обвезник – привредно друштво које врши производњу и промет лекова, искаже у својим пословним књигама расход по основу оглашавања лекова у складу са законом који уређује лекове и медицинска средства (нпр. рекламирање лекова путем средстава јавног информисања, промоција лекова здравственим и ветеринарским радницима који прописују лекове, и то обавештавањем на стручним скуповима, спонзорисање научних и промотивних скупова у којима учествује стручна јавност), Министарство финансија сматра да се тако исказан расход

признаје у пореском билансу као издатак за рекламу и пропаганду, и то у износу до 10% од укупног прихода у складу са одредбом члана 15. став 6. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: Закон).

***

Сагласно одредби члана 15. став 6. Закона, издаци за рекламу и пропаганду признају се у износу до 10% од укупног прихода.

Као расходи пропаганде у пореском билансу се признају само они поклони и други расходи који служе промоцији пословања пореског обвезника (члан 15. став 8. Закона).

Према одредбама члана 164. ст. 1, 2. и 8. Закона о лековима и медицинским средствима („Сл. гласник РС“, бр. 30/10 и 107/12, у даљем тексту: Закон о лековима), оглашавање лекова, у смислу тог закона, јесте сваки облик давања истинитих информација о леку који обухвата: рекламирање лекова путем средстава јавног информисања, укључујући и интернет, рекламирање на јавним местима и друге облике рекламирања (поштом, посетама и сл.); промоцију лекова здравственим и ветеринарским радницима који прописују лекове, и то обавештавањем на стручним скуповима, у стручним часописима и другим облицима промоције; давање бесплатних узорака стручној јавности; спонзорисање научних и промотивних скупова у којима учествује стручна јавност (плаћањем трошкова за пут, смештај, исхрану, као и трошкова обавезног учешћа на научним и промотивним скуповима), при чему се стручном јавношћу сматрају: здравствени и ветеринарски

радници који прописују лекове, дипломирани фармацеути и друга стручна лица у области производње и промета лекова на велико и мало, као и у организацији обавезног здравственог осигурања.

У смислу одредбе члана 168. став 5. Закона о лековима, забрањено је спонзорисање научних и промотивних скупова у вредности већој од неопходних трошкова (за пут, смештај, исхрану, као и трошкова обавезног учешћа на научним и промотивним скуповима), односно давања већих финансијских, материјалних или других користи.

б) Са асјекиџа Закона о порезу на доходак грађана

Накнада трошкова котизације за учешће на научним и промотивним скуповима (конгреси, семинари и сл.) здравственим радницима који нису запослени код исплатиоца подлеже плаћању пореза на доходак грађана на друге приходе сагласно одредби члана 85. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПДГ).

***

Према одредби члана 85. став 1. тачка 12) ЗПДГ, осталим приходима у смислу тог закона сматрају се и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, који нису опорезиви по другом основу у складу са тим законом, а нарочито накнаде трошкова и други расходи лицима која нису запослена код исплатиоца.

Порез на доходак грађана на друге приходе плаћа се по стопи од 20% која се примењује на основицу коју чини опорезиви приход (брuto приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%), у складу са одредбама члана 85. ст. 1. до 3. и члана 86. став 1. ЗПДГ.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман увоза добра – медицинског апарата спирометра на основу уговора о донацији

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00066/2014-04 од 27.3.2014. год.)

Из достављене документације не може се закључити да ли је у конкретном случају реч о увозу или о промету добра у Републици. Ако је реч о увозу добра – медицинског апарата спирометра на основу уговора о донацији, ПДВ се не плаћа, под условом да се увоз предметног добра врши за рачун дома здравља, што значи да је дом здравља у јединственој царинској исправи за стављање добара у слободан промет, тј. увоз добара, издатој у складу са царинским прописима, наведен као власник добара која се увозе, као и под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01 и 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05–др. закон, у даљем тексту: Закон о донацијама и хуманитарној помоћи). Утврђивање да ли се увоз врши у складу са Законом о донацијама и хуманитарној помоћи спроводи надлежни царински орган.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Сагласно одредби члана 26. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донација и хуманитарна помоћ може бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића, путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

2. Порески третман промета добара и услуга за потребе рестаурације Руског Некропоља који врши обвезник ПДВ

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 337-00-00034/2013-04 од 27.3.2014. год.)

Обвезник ПДВ који врши промет добара и услуга за потребе рестаурације Руског Некропоља који чини споменик Русима погинулим у Првом светском рату, Иверска капела и

четири парцеле на Новом Гробљу у Београду, дужан је да за тај промет обрачуна и плати ПДВ у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон), с обзиром да за предметни промет Законом није предвиђена могућност остваривања пореског ослобођења.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбама чл. 24. и 25. Закона прописана су пореска ослобођења за промет добара и услуга са правом и без права на одбитак претходног пореза.

3. Да ли купац стана који је 2004. године наслеђивањем стекао сусвојину на стану на територији Републике Србије има право на рефундацију ПДВ по основу куповине стана?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00028/2013-04 од 27.3.2014. год.)

Купац стана који од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче стан има (или је имао) у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије,

нема право на рефундацију ПДВ по основу куповине стана. С тим у вези, купац стана који је 2004. године наслеђивањем стекао сусвојину на стану на територији Републике Србије, а који је предметну сусвојину имао и од 1. јула 2006. године (без обзира да ли је још увек има у моменту закључења уговора о купопродаји на основу којег стиче стан), нема право на рефундацију ПДВ по основу куповине стана, с обзиром да у конкретном случају нису испуњени услови за остваривање овог права.

***

Одредбом члана 56а став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана).

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона, купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана, под следећим условима:

- 1) да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике;
- 2) да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца.

4. Да ли је примање новчаних средства названих чланарином која Регионална развојна агенција Београд потражује од Града Београда предмет опорезивања ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00089/2013-04 од 26.3.2014. год.)

Примање новчаних средства названих чланарином, која Регионална развојна агенција Београд потражује од Града

Београда, није предмет опорезивања ПДВ. Међутим, ако новчана средства названа чланарином представљају накнаду или део накнаде за опорезиви промет добара и услуга који врши обвезник ПДВ – Регионална развојна агенција Београд, у том случају ова агенција има обавезу обрачунавања ПДВ за тај промет, а у основицу за обрачунавање ПДВ урачунава се и износ новчаних средстава названих чланарином, без ПДВ. Обрачунати ПДВ плаћа се на прописани начин.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

5. Порески третман промета услуге дезинфекције возила, које се користи за превоз робе намењене извозу, који врши обвезник ПДВ
(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-97/2014-04 од 26.3.2014. год.)

На промет услуга дезинфекције који обвезник ПДВ врши у складу са Законом о заштити становништва од заразних болести

(„Сл. гласник РС“, бр. 125/04, у даљем тексту: Закон о заштити становништва од заразних болести), ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по том основу. Промет услуга дезинфекције који се врши у складу са Законом о ветеринарству („Сл. гласник РС“, бр. 91/05, 30/10 и 93/12, у даљем тексту: Закон о ветеринарству), опорезује се по општој стопи ПДВ од 20%. С тим у вези, ако обвезник ПДВ, у складу са Законом о ветеринарству, врши промет услуге дезинфекције возила које се користи за превоз робе намењене извозу, дужан је да за промет предметне услуге обрачуна ПДВ по општој стопи од 20% и да обрачунати ПДВ плати на прописани начин, с обзиром да се предметна услуга не сматра услугом која је у непосредној вези са извозом добара.

Поред тога, Министарство финансија напомиње да се на промет шпедитерских услуга које су у непосредној вези са извозом добара ПДВ не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који врши предметни промет има право на одбитак претходног пореза по том основу, уз испуњење свих прописаних услова.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Сагласно одредби члана 24. став 1. тачка 8) Закона, ПДВ се не плаћа на превозне и остале услуге које су у непосредној вези са

извозом, транзитом или привременим увозом добара, осим услуга које су ослобођене од ПДВ без права на порески одбитак у складу са овим законом.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 8) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа и на промет услуга које пружају лекари, стоматолози или друга лица у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту.

Одредбом члана 8. и 9. Закона о заштити становништва од заразних болести прописано је, између осталог, да се спровођење дезинфекције, дезинсекције и дератизације сматра мерама за заштиту становништва од заразних болести, а да ове мере спроводе и правна лица и предузетници, у складу са овим законом.

Према одредби члана 4. тачка 13) Закона о ветеринарству, ветеринарска делатност, у смислу овог закона, обухвата послове дезинфекције, дезинсекције, дератизације, дезодорације и деконтаминације.

Одредбом члана 116. став 1. Закона о ветеринарству прописано је да дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију могу да обављају привредно друштво односно друго правно лице и предузетник ако у погледу одговарајућих стручних радника, опреме и средстава испуњавају услове, које ближе прописује министар.

6. Порески третман превоза путника аутобусима од стране лица које нема место стварне управе у Републици Србији

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-58/2014-04 од 26.3.2014. год.)

1. Између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Републике Словеније закључен је Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са Протоколом („Сл. лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 7/03, у даљем тексту: Уговор) који се примењује од 1. јануара 2004. године.

Уговор производи правно дејство и у билатералним економским односима између Републике Србије и Републике Словеније.

Одредбом члана 2. тачка 3) Уговора предвиђено је да су порези на које се примењује овај уговор у Србији и Црној Гори: порез на добит, порез на доходак, порез на имовину и порез на приход од међународног саобраћаја (у даљем тексту: „српскоцрногорски порез“).

С тим у вези, Уговор се не примењује у области индиректног опорезивања, у конкретном случају код опорезивања промета услуга превоза путника аутобусима порезом на додату вредност.

2. У случају када лице које нема место стварне управе у Републици Србији врши превоз путника аутобусима на територији Републике Србије, надлежни царински орган обрачунава и наплаћује ПДВ за сваки превоз (појединачно опорезивање превоза), на основу која се утврђује на прописани начин, под условом узајамности. Наиме, лицу које нема место стварне управе у Републици Србији надлежни царински орган обрачунава и наплаћује ПДВ за део услуге превоза путника аутобусима који се врши на територији Републике Србије, у случају када надлежни органи државе у којој то лице има место стварне управе, лицима која имају место стварне управе у Републици Србији наплаћују ПДВ за део услуге превоза путника аутобусима који се врши на њиховој територији. Према томе, ако лицима која имају место стварне управе у Републици Србији надлежни органи Републике Словеније наплаћују ПДВ за део услуге превоза путника аутобусима који се врши на територији Републике Словеније, у том случају лицима која имају место стварне управе у Републици Словенији надлежни царински орган обрачунава и наплаћује ПДВ за део услуге превоза путника аутобусима који та лица врше на територији Републике Србије.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и

108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуге обавља делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место где се обавља превоз, а ако се превоз обавља и у Републици и у иностранству (у даљем тексту: међународни транспорт), одредбе овог закона примењују се само на део превоза извршен у Републици (члан 12. став 3. тачка (2) Закона).

Према одредби члана 18. став 4. Закона, у случају превоза путника аутобусима од стране лица које нема место стварне управе у Републици, основицу чини просечна накнада превоза за сваки појединачни превоз.

Према одредби члана 49. става 7. Закона, изузетно од одредбе става 1. овог члана, у случају превоза путника аутобусима који врше страни обвезници, ако се прелази државна граница, надлежни царински орган обрачунава ПДВ за сваки превоз (у даљем тексту: појединачно опорезивање превоза), под условом узајамности.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о начину утврђивања пореске основице за обрачунавање ПДВ у случају превоза путника аутобусима који врши страни обвезник („Сл. гласник РС“, бр. 105/2004, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се пореска основица за обрачунавање ПДВ у случају превоза путника аутобусима који врши лице које нема место стварне управе у Републици Србији (у даљем тексту: страни обвезник) утврђује као просечна накнада превоза за сваки појединачан превоз аутобусом, сагласно члану 18. став 3. Закона, у складу са овим правилником.

Аутобусом, у смислу овог правилника, сматра се аутобус, минибус и комби возило (став 2. истог члана Правилника).

Сагласно одредби члана 3. Правилника, просечна накнада превоза из члана 2. став 1. овог правилника утврђује се тако што се просечан износ вредности км/путник од 0,045 ЕУР помножи са бројем путника који путују аутобусом и бројем километара који аутобус прелази преко територије Републике Србије (у даљем тексту: територија Републике).

Према одредби члана 4. став 1. Правилника, просечну накнаду превоза утврђује надлежни царински орган приликом уласка аутобуса на територију Републике.

Просечна накнада из става 1. овог члана утврђује се приликом напуштања аутобуса територије Републике ако страни обвезник надлежном царинском органу не стави на увид оригинал потврде из члана 5. став 1. овог правилника издате за превоз у току (став 2. истог члана Правилника).

Одредбом члана 5. став 1. Правилника прописано је да надлежни царински орган издаје потврду страном обвезнику која садржи податке о називу страног обвезника, земљи регистрације и регистарској ознаци, броју путника, броју километара које аутобус прелази на територији Републике, износу накнаде, као и износу обрачунатог и плаћеног ПДВ.

Копију потврде из става 1. овог члана надлежни царински орган задржава за своје потребе (став 2. истог члана Правилника).

7. Основица за обрачунавање ПДВ код промета електричне енергије који обвезник ПДВ – испоручилац електричне енергије врши у Републици Србији

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-51/2014-04 од 13.3.2014. год.)

1. На промет електричне енергије који обвезник ПДВ – испоручилац електричне енергије врши у Републици Србији, ПДВ

се обрачунава по општој стопи ПДВ од 20% и плаћа на прописани начин. Основицу за обрачунавање ПДВ код промета електричне енергије чини износ накнаде коју обвезник ПДВ – испоручилац електричне енергије прима или треба да прими по том основу (без ПДВ), у коју се урачунавају и сви споредни трошкови које обвезник ПДВ – испоручилац електричне енергије зарачунава примаоцу електричне енергије.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Добрима се сматрају и вода, електрична енергија, гас и топлотна енергија (став 2. истог члана Закона).

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није другачије прописано.

Сагласно одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20% (члан 23. став 1. Закона).

2. Министарство финансија – Сектор за фискални систем није надлежно за давање одговора на питања која се односе на елементе накнаде за испоручену електричну енергију.

8. Порески третман промета добара који домаће привредно друштво – обвезник ПДВ врши другом домаћем привредном друштву, при чему се добра у тренутку промета налазе у иностранству (отпремају се из једне стране државе у другу), као и издавање рачуна за тај промет

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-87/2013-04 од 13.3.2014. год.)

1. На промет добара који домаће привредно друштво – обвезник ПДВ врши другом домаћем привредном друштву, при чему се добра у тренутку промета налазе у иностранству (отпремају се из једне стране државе у другу), ПДВ се не обрачунава и не плаћа, с обзиром да се местом промета предметних добара сматра иностранство.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на

телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбама члана 11. став 1. тачка 1) Закона прописано је да је место промета добара место у којем се добро налази у тренутку слања или превоза до примаоца или, по његовом налогу, до трећег лица, ако добро шаље или превози испоручилац, прималац или треће лице, по његовом налогу.

2. За промет добара који домаће привредно друштво – обвезник ПДВ врши другом домаћем привредном друштву, при чему се добра у тренутку промета налазе у иностранству (отпремају се из једне стране државе у другу), обвезник ПДВ издаје рачун у којем не исказује податке из члана 42. став 4. тач. 6)–8) и 10) Закона, већ исказује укупан износ накнаде за извршен промет добара, а као податак о одредби Закона на основу које није обрачунат ПДВ обвезник ПДВ треба да наведе члан 11. став 1. тачку 1) Закона.

***

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Сагласно одредбама става 4. истог члана Закона, рачун нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину аванских плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;

9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ;

10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12, у даљем тексту: Правилник), обвезник ПДВ нема обавезу да изда рачун из члана 42. Закона за промет добара и услуга који не подлеже ПДВ, осим ако овим правилником није друкчије уређено.

Промет добара и услуга који не подлеже ПДВ из става 1. тачка 4) овог члана, а у смислу овог правилника, је промет добара и услуга из члана 6. став 1. Закона, промет добара и услуга за који се, у складу са чл. 11. и 12. Закона, сматра да је извршен у иностранству, као и други послови и радње који нису предмет опорезивања ПДВ (став 2. члана 2. Правилника).

Сагласно одредби члана 11. Правилника, обвезник ПДВ који врши промет добара и услуга за који се, у складу са чл. 11. и 12. Закона, сматра да је извршен у иностранству, осим у случају када врши промет добара и услуга физичком лицу, издаје рачун у којем не исказује податке из члана 42. став 4. тач. 6)–8) и 10) Закона, већ исказује укупан износ накнаде за извршен промет добара и услуга.

9. Порески третман прибављања добара – лекова за употребу у ветерини за сврху лечења сопствених животиња, при чему се та добра користе у оквиру ветеринарске услуге коју обвезнику ПДВ – примаоцу услуге пружа други обвезник ПДВ – пружалац услуге

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-2194/2013-04 од 7.3.2014. год.)

Када обвезник ПДВ набави добра – лекове за употребу у ветерини за сврху лечења сопствених животиња, при чему се та

добра користе у оквиру ветеринарске услуге коју овом обвезнику ПДВ пружа други обвезник ПДВ, реч је о узимању добара за сопствене пословне сврхе од стране обвезника ПДВ – примаоца услуге, што значи да у овом случају обвезник ПДВ – прималац услуге не врши промет добара. За промет ветеринарске услуге обвезник ПДВ – пружалац услуге дужан је да обрачуна ПДВ по општој стопи ПДВ од 20% на основицу коју чини износ накнаде који прима или треба да прими за промет предметне услуге, без ПДВ, као и да обрачунати ПДВ плати на прописани начин.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредбама члана 4. став 4. тачка 1) и став 5. Закона, са прометом добара уз накнаду изједначава се узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица, под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно, независно од тога да ли је остварено право на одбитак претходног пореза.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем

тексту: Правилник), узимањем добара, у смислу члана 4. став 4. тачка 1) Закона, сматра се узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица (у даљем тексту: сопствена потрошња).

Сопственом потрошњом не сматра се узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за пословне сврхе тог пореског обвезника (став 3. истог члана Правилника).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореску основицу код промета добара и услуга чини износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

10. а) У којим случајевима је промет објекта и економски дељивих целина у оквиру објекта опорезив ПДВ?

б) Да ли обвезник ПДВ који је, као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 2) Закона, обрачунао ПДВ по основу стицања објекта који је у потпуности изграђен закључно са 31. децембром 2004. године, има право на одбитак претходног пореза?

в) Да ли је обвезник ПДВ који је стекао објекат за вршење делатности у својству пореског дужника из члана 10. став 2. тачка 2) Закона и извршио реконструкцију тог објекта, по основу чега је остварио право на одбитак претходног пореза, дужан да изврши

исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за остваривање овог права у прописаном року?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-15/2014-04 од 3.3.2014. год.)

а) Промет објеката и економски дељивих целина у оквиру објеката ослобођен је ПДВ без права на одбитак претходног пореза, осим ако се ради о првом преносу права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту или економски дељивој целини у оквиру тог објекта, односно о промету објекта за који се ПДВ обрачунава из разлога што је, уз испуњење прописаних услова, уговором на основу којег се врши пренос права располагања на том објекту предвиђено да се на тај промет обрачунава ПДВ.

У случају када се врши промет објекта који се не сматра првим преносом права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту (при чему се новоизграђеним грађевинским објектом сматра објекат чија је изградња, односно доградња започета до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године, као и објекат чија је изградња започета од 1. јануара 2005. године), тај промет опорезив је ПДВ ако су истовремено испуњени следећи услови:

- да се промет врши између обвезника ПДВ;
- да је уговором на основу којег се врши пренос права располагања предвиђено да се предметни промет опорезује ПДВ;
- да обвезник ПДВ – стизалац објекта има право да обрачунати ПДВ одбије као претходни порез у потпуности (ако ће предметни објекат користити за промет са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији).

Према томе, промет објекта који је у потпуности изграђен закључно са 31. децембром 2004. године опорезује се ПДВ само ако су истовремено испуњени наведени услови. У овом случају, обавезу обрачунавања ПДВ за промет предметног објекта има обвезник ПДВ – стицалац објекта, као порески дужник.

Међутим, ако обвезник ПДВ – стицалац објекта нема право да ПДВ обрачунат за промет објекта у потпуности одбије као претходни порез, за предметни промет не обрачунава се ПДВ (без обзира на то шта је предвиђено уговором на основу којег се врши промет), већ се предметни промет опорезује у складу са законом којим се уређују порези на имовину.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 2) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. овог члана, порески дужник прималац добара, обвезник ПДВ, за промет грађевинских објеката и

економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, извршен од стране другог обвезника ПДВ, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ у складу са овим законом.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и власничких удела на објектима у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник), објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објеката (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских комуникација – кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

Сагласно одредби става 2. истог члана Правилника, економски дељивим целинама у оквиру објеката сматрају се делови објеката који се испоручују као посебне целине (станови, пословни простори, гараже, гаражна места и др.).

Одредбама члана 3. став 1. Правилника прописано је да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају објекти из члана 2. став 1. овог правилника чија је изградња, односно доградња започета:

1) до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године;

2) од 1. јануара 2005. године.

Сагласно одредби става 2. истог члана Правилника, економски дељивим целинама у оквиру новоизграђених грађевинских објеката сматрају се делови тих објеката који се испоручују као посебне целине (станови, пословни простори, гараже, гаражна места и др.).

б) Обвезник ПДВ који је, као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 2) Закона, обрачунао ПДВ по основу стицања објекта који је у потпуности изграђен закључно са 31. децембром 2004. године, има право да обрачунати ПДВ одбије као претходни порез ако поседује рачун претходног учесника у промету који је издат у складу са Законом и ако предметни објекат користи, односно ако ће га користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза.

***

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена

у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом, или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Право на одбитак претходног пореза може да оствари и порески дужник из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) овог закона, под условом да је на накнаду за примљена добра и услуге обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да примљена добра и услуге користи за промет добара и услуга из става 1. овог члана, као и порески дужник из члана 10. став 2. овог закона, под условом да поседује рачун претходног учесника у промету у складу са овим

законом, да је по основу авансног плаћања, односно на накнаду за добра и услуге обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да ће та добра и услуге користити за промет добара и услуга из става 1. овог члана (члан 28. став 5. Закона).

Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 6. Закона).

в) Обвезник ПДВ који је стекао објекат за вршење делатности у својству пореског дужника из члана 10. став 2. тачка 2) Закона и извршио реконструкцију тог објекта (улагање за које постоји обавеза исправке одбитка претходног пореза), по основу чега је остварио право на одбитак претходног пореза, дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за остваривање овог права у прописаном року. Наиме, ако обвезник ПДВ у року краћем од десет година од момента прве употребе објекта, односно од момента завршетка предметног улагања у објекат престане да испуњава услове за одбитак претходног пореза, дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза у складу са Законом. Примера ради, ако би обвезник ПДВ извршио промет предметног објекта који је ослобођен ПДВ без права на одбитак претходног пореза (нпр. продаја објекта лицу које није обвезник ПДВ), у том случају сматрало би се да је обвезник ПДВ престао да испуњава услове за одбитак претходног пореза и по основу стицања и по основу реконструкције тог објекта.

***

Обвезник који је остварио право на одбитак претходног пореза по основу набавке опреме и објеката за вршење делатности, као и улагања у сопствене или туђе објекте, осим улагања која се односе на редовно одржавање објеката (у даљем тексту: улагања у објекте), дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за

остваривање овог права, и то у року краћем од пет година од момента прве употребе за опрему, десет година од момента прве употребе за објекте, односно десет година од момента завршетка улагања у објекте (члан 32. став 1. Закона).

Према одредби става 2. истог члана Закона, исправка одбитка претходног пореза врши се за период који је једнак разлици између рокова из става 1. овог члана и периода у којем је обвезник испуњавао услове за остваривање права на одбитак претходног пореза.

Изузетно од става 1. овог члана, обвезник не врши исправку одбитка претходног пореза у случају промета опреме за вршење делатности, односно објеката за вршење делатности на који се обрачунава ПДВ, улагања у објекте за која наплаћује накнаду, као и у случају преноса имовине или дела имовине из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона (одредба члана 32. став 3. Закона).

Према одредби члана 2. став 2. Правилника о утврђивању опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте, начину спровођења исправке одбитка претходног пореза и начину утврђивања дела претходног пореза за који накнадно може да се оствари право на одбитак, за опрему и објекте за вршење делатности и улагања у објекте („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту. Правилник о опреми и објектима), објектима за вршење делатности, у смислу Закона, сматрају се објекти из члана 25. став 2. тачка 3) Закона, као и економски дељиве целине у оквиру тих објеката, а који се користе или ће се користити за вршење делатности.

Одредбом става 3. истог члана Правилника о опреми и објектима прописано је да се улагањем у објекте, у смислу Закона, сматрају улагања у сопствене или туђе објекте који се користе за обављање делатности, а која подразумевају извођење, односно финансирање грађевинских, занатских и других радова у циљу побољшања услова коришћења објекта у току експлоатације (замена крова, увођење, односно замена инсталација и др.), осим улагања која се односе на редовно одржавање објеката.

Сагласно ставу 4. истог члана Правилника о опреми и објектима, улагањима која се односе на редовно одржавање објеката из става 3. овог члана, сматрају се улагања која подразумевају извођење, односно финансирање радова који се предузимају ради спречавања оштећења која настају употребом објекта или ради отклањања тих оштећења, а састоје се од прегледа, поправки и предузимања превентивних и заштитних мера (поправка крова, кречење, фарбање, замена облога, замена санитарии, радијатора и сл.).

Министарство финансија напомиње да када се пренос права располагања на грађевинском објекту опорезује ПДВ (независно од тога да ли, сагласно Закону, обавезу да обрачуна и плати ПДВ за тај промет има преносилац или стицалац објекта), у том случају не плаћа се порез у складу са законом којим се уређују порези на имовину.

11. Порески третман промета услуга селекције и припреме кандидата за организовано слање на програме образовне и културне размене у САД, као и услуга логистичке подршке приликом подношења апликација кандидата, које обвезник ПДВ врши страном привредном друштву

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-24/2014-04 од 3.3.2014. год.)

Местом промета услуга селекције и припреме кандидата (средњошколаца и студената) за организовано слање на програме образовне и културне размене у САД (школовање у иностранству, учење енглеског језика, програм рада и путовања и др.), као и услуга логистичке подршке приликом подношења апликација кандидата, које обвезник ПДВ врши страном привредном друштву, тј. привредном друштву које на територији Републике

Србије нема седиште ни сталну пословну јединицу, сматра се место у којем пружалац услуге обавља делатност – у конкретном случају Република Србија. Према томе, обвезник ПДВ – пружалац услуга има обавезу да за промет предметних услуга обрачуна ПДВ по општој стопи од 20% на основицу коју чини износ накнаде који прима или треба да прими за тај промет, у коју није укључен ПДВ. Обрачунати ПДВ плаћа се на прописани начин.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није другачије прописано.

Сагласно члану 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

12. Да ли се плаћа ПДВ на промет услуге давања у закуп земљишта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00257/2013-04 од 3.3.2014. год.)

На промет услуге давања у закуп земљишта, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – закуподавац нема право на одбитак претходног пореза по том основу. Према томе, на промет услуге давања у закуп пољопривредног земљишта, ПДВ се не обрачунава и не плаћа.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 2) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет земљишта (пољопривредног, шумског, грађевинског, изграђеног или неизграђеног), као и на давање у закуп тог земљишта.

13. Пореска стопа по којој се опорезује промет магистралних лекова

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-286/2013-04 од 3.3.2014. год.)

На промет лекова, укључујући и лекове за употребу у ветерини, ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи ПДВ од

10%. С тим у вези, с обзиром на то да су магистрални лекови врста лекова у складу са законом којим се уређују лекови и медицинска средства, промет магистралних лекова опорезује се по посебној стопи ПДВ од 10%.

***

Сагласно члану 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон), општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

По посебној стопи ПДВ од 10% опорезује се промет и увоз лекова, укључујући и лекове за употребу у ветерини (члан 23. став 2. тачка 3) Закона).

Према одредби члана 14. став 1. Закона о лековима и медицинским средствима („Сл. гласник РС“, бр. 30/10 и 107/12), лек је производ који се ставља у промет у одређеној јачини, фармацеутском облику и паковању, а који садржи супстанцу или комбинацију супстанци за коју се показало да има својство да лечи или спречава болести код људи, односно животиња, као и супстанцу или комбинацију супстанци која се може користити или примењивати на људима, односно животињама, било са намером да се поново успостави, побољша или измени физиолошка функција путем фармаколошког, имунолошког или метаболичког дејства или да се постави медицинска дијагноза.

Магистрални лек је лек израђен у апотеци по рецепту (формули) за одређеног пацијента, односно корисника (члан 24. став 1. Закона о лековима и медицинским средствима).

14. Порески третман промета услуга чишћења снега са тротоара, улица и путева, као и са аутобуских стајалишта

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-36/2014-04 од 3.3.2014. год.)

На промет услуга чишћења снега са тротоара, улица и путева (независно од њихове категоризације), као и са аутобуских

стајалишта (као посебно изграђених и означених саобраћајних површина уз коловоз јавног пута или прикључених на коловоз јавног пута, а намењених за заустављање возила), ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи ПДВ од 10%.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Одредбом става 2. тачка 18) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује промет услуга одржавања чистоће на површинама јавне намене.

Правилником о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11, 95/12 и 113/13) у члану 12в) прописано је да се одржавањем чистоће на површинама јавне намене, у смислу члана 23. став 2. тачка 18) Закона, сматра чишћење и прање асфалтираних, бетонских, поплочаних и других површина јавне намене, прикупљање и одвожење комуналног отпада са тих површина, одржавање и прањење посуда за отпатке на површинама јавне намене, као и одржавање јавних чесми, бунара, фонтана, купалишта, плажа и тоалета.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Да ли се правила о трансферним ценама примењују ако обвезник користи право на умањење пореза?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00031/2014-04 од 18.3.2014. год.)

Правила о трансферним ценама примењују се под условима прописаним одредбама чл. 59. до 61. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: Закон), независно од тога да ли порески обвезник користи право на умањење пореза по било ком основу (нпр. по основу пореског кредита или пореског ослобођења). Корекција пореске основице врши се на начин прописан Законом и Правилником о трансферним ценама и методама које се по принципу „ван дохвата руке“ примењују код утврђивања цене трансакција међу повезаним лицима („Сл. гласник РС“, бр. 61/13 и 8/14, у даљем тексту: Правилник).

***

У складу са чланом 59. став 1. Закона, трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, лицем повезаним са обвезником сматра се оно физичко или правно лице у чијим се односима са обвезником јавља могућност контроле или значајнијег утицаја на пословне одлуке.

У случају посредног или непосредног поседовања најмање 25% акција или удела сматра се да постоји могућност контроле над обвезником (члан 59. став 3. Закона).

Према ставу 4. истог члана Закона, могућност значајнијег утицаја на пословне одлуке постоји, поред случаја предвиђеног у ставу 3. овог члана и када лице посредно или непосредно поседује најмање 25% гласова у обвезниковим органима управљања.

Сагласно ставу 5. истог члана Закона, лицем повезаним са обвезником сматра се и оно правно лице у коме, као и код обвезника, иста физичка или правна лица непосредно или посредно учествују у управљању, контроли или капиталу, на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

Лицима повезаним са обвезником сматрају се брачни или ванбрачни друг, потомци, усвојеници и потомци усвојеника, родитељи, усвојиоци, браћа и сестре и њихови потомци, дедови и бабе и њихови потомци, као и браћа и сестре и родитељи брачног или ванбрачног друга, лица које је са обвезником повезано на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана (члан 59. став 6. Закона).

Сагласно ставу 7. истог члана Закона, изузетно од ст. 2. до 6. овог члана, лицем повезаним са обвезником сматра се и свако нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом.

У складу са чл. 60 став 1. Закона, обвезник је дужан да трансакције из члана 59. став 1. овог закона посебно прикаже у свом пореском билансу.

Министарство финансија напомиње да су Правилником ближе уређени форма и садржина документације о трансферним

ценама, избор и начин примене методе по принципу „ван дохвата руке“ код утврђивања цене трансакција међу повезаним лицима, као и начин утврђивања основице за обрачун амортизације сталног средства набављеног из трансакције са повезаним лицем, а у складу са чланом 10а и чл. 59. до 61. Закона.

2. Да ли се као расход у пореском билансу обвезника признаје расход од камата по основу кредита узетог у циљу обављања пословне делатности обвезника?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00065/2013-04 од 18.3.2014. год.)

У случају када обвезник (привредно друштво) искаже у својим пословним књигама расход од камата по основу кредита узетог у циљу обављања пословне делатности, тако исказан расход признаје се у пореском билансу обвезника. Наиме, према закону који уређује привредна друштва, друштво има претежну делатност која се региструје у складу са законом о регистрацији, а може обављати и све друге делатности које нису законом забрањене независно од тога да ли су одређене оснивачким актом, односно статутом.

***

У складу са одредбом члана 6. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 108/13, у даљем тексту: Закон), основица пореза на добит правних лица је опорезива добит.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, опорезива добит утврђује се у пореском билансу усклађивањем добити обвезника

исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (у даљем тексту: МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ) и прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, на начин утврђен овим законом.

У складу са одредбом члана 7. став 1. Закона, за утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, за утврђивање опорезиве добити обвезника који, према прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, не примењује МРС, признају се расходи утврђени у складу са начином признавања, мерења и процењивања расхода који прописује министар финансија, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Према члану 4. став 1. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), друштво има претежну делатност која се региструје у складу са законом о регистрацији, а може обављати и све друге делатности које нису законом забрањене независно од тога да ли су одређене оснивачким актом, односно статутом.

3. Да ли се расход од камата и негативних курсних разлика по основу кредита узетог у циљу обављања пословне делатности признаје у пореском билансу обвезника?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-84/2013-04 од 11.3.2014. год.)

У случају када обвезник (привредно друштво) исказе у својим пословним књигама расход од камата и негативних курсних

разлика по основу кредита узетог у циљу обављања пословне делатности, тако исказан расход признаје се у пореском билансу обвезника. Наиме, према закону који уређује привредна друштва, друштво има претежну делатност која се региструје у складу са законом о регистрацији, а може обављати и све друге делатности које нису законом забрањене независно од тога да ли су одређене општим актом, односно статутом.

***

У складу са одредбом члана 6. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 108/13, у даљем тексту: Закон), основица пореза на добит правних лица је опорезива добит.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, опорезива добит утврђује се у пореском билансу усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (у даљем тексту: МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ) и прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, на начин утврђен овим законом.

У складу са одредбом члана 7. став 1. Закона, за утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, за утврђивање опорезиве добити обвезника који, према прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, не примењује МРС, односно МСФИ, признају се расходи утврђени у складу са начином признавања, мерења и процењивања расхода који прописује министар финансија, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Према члану 4. став 1. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), друштво има претежну делатност, која се региструје у складу са законом о регистрацији, а може обављати и све друге делатности које нису законом забрањене независно од тога да ли су одређене оснивачким актом, односно статутом.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Како се опредељују објекти из члана 7. став 4. Закона о порезима на имовину код утврђивања вредности непокретности као основице пореза на имовину обвезника који води пословне књиге?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00120/2014-04 од 24.3.2014. год.)

Код утврђивања вредности непокретности као основице пореза на имовину обвезника који води пословне књиге, објекти из члана 7. став 4. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) опредељују се према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности. С тим у вези, складишним објектима, у смислу наведене одредбе, сматрају се објекти који су инвестиционо-техничком документацијом намењени за складиштење (на пример, силоси за житарице, складишни објекти за различите врсте терета ...) у делу који се фактички користи за складиштење, независно од врсте претежне регистроване делатности пореског обвезника и независно од тога да ли складишни објекат користи обвезник пореза на имовину или купац.

У том смислу, по мишљењу Министарства финансија, складишним објектима сматрају се и објекти обвезника пореза на имовину – привредног друштва чија је претежна регистрована делатност Неспецијализована трговина на велико (шифра 4690), који су инвестиционо-техничком документацијом намењени за складиштење (на пример, магацини у оквиру дистрибутивних центара) у делу у којем се фактички користе за складиштење.

Министарство финансија напомиње да обвезник пореза на имовину нема право на пореско ослобођење за земљиште под складишним или стоваришним објектом.

***

Одредбом члана 7. став 4. Закона прописано је да је, изузетно од става 3. овог члана, вредност непокретности – вредност исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (у даљем тексту: књиговодствена вредност) у текућој години, и то за:

- 1) експлоатациона поља и експлоатационе објекте;
- 2) објекте у којима су смештени производни погони прерађивачке индустрије који се користе за обављање делатности;
- 3) објекте за производњу, пренос и дистрибуцију електричне енергије, осим трговине и управљања;
- 4) објекте за производњу гаса;
- 5) објекте за производњу паре, топле воде, хладног ваздуха и леда;
- 6) објекте за третман и одлагање отпада;
- 7) објекте у којима се одвијају процеси неопходни за поновну употребу материјала;
- 8) складишне и стоваришне објекте.

Непокретности из става 4. овог члана опредељују се према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности (члан 7. став 5. Закона).

За непокретности из става 4. овог члана које обвезник у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег

земљишта, осим експлоатационих поља, основицу пореза на имовину чини збир књиговодствених вредности објеката и вредности припадајућих земљишта које су процењене у складу са ставом 3. овог члана (члан 7. став 6. Закона).

Ако обвезник вредност земљишта и вредност објеката из става 4. овог члана не исказује посебно у својим пословним књигама, основица пореза на имовину за земљиште и објекат који се на њему налази, као јединствену целину, чини вредност земљишта утврђена у складу са ставом 3. овог члана увећана за грађевинску вредност објекта процењену од стране овлашћеног вештака грађевинске струке са стањем на последњи дан пословне године обвезника у текућој години (члан 7. став 7. Закона).

Порез на имовину не плаћа се на земљиште – за површину под објектом на који се порез плаћа, осим на земљиште под складишним или стоваришним објектом (члан 12. став 1. тачка 8) Закона).

2. Да ли се плаћа порез на имовину на пруге, железничке станичне зграде, објекте железнице за смештај постројења, уређаја и опреме, остале зграде намењене службама за одржавање железничке инфраструктуре?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00143/2014-04 од 20.3.2014. год.)

Према одредби члана 12. став 1. тачка 7) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), на пруге и друга добра у општој употреби у јавној својини, према прописима којима се уређује јавна својина, не плаћа се порез на имовину.

Имајући у виду да члан 10. став 2. Закона о јавној својини („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 88/13, у даљем тексту: Закон о јавној својини) прописује да се добрима у општој употреби у јавној

својини, у смислу тог закона, сматрају оне ствари које су због своје природе намењене коришћењу свих и које су као такве одређене законом (јавни путеви, јавне пруге, мост и тунел на јавном путу, прузи или улици, улице, тргови, јавни паркови, гранични прелази и др.), по мишљењу Министарства финансија, применом члана 12. став 1. тачка 7) Закона може се остварити право на пореско ослобођење само за непокретности које су у јавној својини (државној, покрајинској, градској, односно општинској) и које су због своје природе намењене коришћењу свих, а као такве одређене законом (нпр. јавне пруге). Међутим, применом наведене одредбе Закона не може се остварити пореско ослобођење за непокретности које због своје природе нису намењене коришћењу свих (нпр. железничке станичне зграде, објекти железнице за смештај постројења, уређаја и опреме, остале зграде намењене службама за одржавање железничке инфраструктуре ...).

Министарство финансија напомиње да се одредба члана 12. став 1. тачка 7) Закона не примењује на непокретности које су уступљене другом лицу уз накнаду, при чему то уступање у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана.

***

Према одредби члана 12. став 1. тачка 7) Закона, порез на имовину не плаћа се на путеве, пруге и друга добра у општој употреби у јавној својини, према прописима којима се уређује јавна својина, као и на изграђене обале за пристајање пловила (кејске зидове и слично), бродске преводнице, маневарску површину и полетно слетне стазе на аеродромима.

Према одредби члана 12. став 3. Закона, одредбе члана 12. став 1. тач. 2) до 11) и става 2. Закона не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода.

Трајним давањем другим лицима, у смислу члана 12. став 3. Закона, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Одредбом члана 2. Закона о јавној својини прописано је да јавну својину чини право својине Републике Србије – државна својина, право својине аутономне покрајине – покрајинска својина и право својине јединице локалне самоуправе – општинска, односно градска својина.

У јавној својини су природна богатства, добра од општег интереса и добра у општој употреби, за која је законом утврђено да су у јавној својини, ствари које користе органи и организације Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, установе, јавне агенције и друге организације чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе и друге ствари које су, у складу са законом, у јавној својини (члан 3. став 1. Закона о јавној својини).

Одредбе посебних закона којима се уређује режим ствари у јавној својини не могу бити у супротности са овим законом (члан 4. став 2. Закона о јавној својини).

Према одредби члана 10. став 2. Закона о јавној својини, добрима у општој употреби у јавној својини, у смислу тог закона, сматрају се оне ствари које су због своје природе намењене коришћењу свих и које су као такве одређене законом (јавни путеви, јавне пруге, мост и тунел на јавном путу, пружи или улици, улице, тргови, јавни паркови, гранични прелази и др.).

3. Да ли се плаћа порез на пренос апсолутних права на пренос уз накнаду права својине на моторном возилу, на пренос уз накнаду права својине на пловилу, као и на пренос уз накнаду права својине на ваздухоплову, уколико се на тај пренос плаћа порез на додату вредност?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00075/2014-04 од 20.3.2014. год.)

На пренос уз накнаду права својине на моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, на

пренос уз накнаду права својине на пловилу, односно на пренос уз накнаду права својине на ваздухоплову са сопственим погоном – осим државног, на који се плаћа порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, не плаћа се порез на пренос апсолутних права.

***

Одредбом члана 23. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа код преноса уз накнаду права својине на моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, права својине на пловилу, односно права својине на ваздухоплову са сопственим погоном – осим државног.

Од опорезивања порезом на пренос апсолутних права изузима се пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. овог закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а тачка 1) Закона).

4. Да ли је физичко лице обвезник пореза на имовину на стан ако му је предметни стан, који је у државној својини, дат на коришћење на одређено време у складу са Законом о избеглицама?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-01-00341/2014-04 од 19.3.2014. год.)

Када на стану у Републици Србији, поред права својине, постоји и право, коришћење или државина из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), порез на имовину

плаћа се на то право, државину или коришћење, а не на право својине.

С тим у вези, када физичко лице има право закупа на стану конституисано у складу са Законом о избеглицама („Сл. гласник РС“, бр. 18/92, „Сл. лист СРЈ“, бр. 42/02–УС и „Сл. гласник РС“, бр. 30/10, у даљем тексту: Закон о избеглицама) на период дужи од једне године или на неодређено време, обвезник је пореза на имовину по том основу. Међутим, ако је физичком лицу предметни стан у државној својини дат на коришћење на одређено време у складу са Законом о избеглицама, у том случају физичко лице – корисник стана није обвезник пореза на имовину за тај стан.

***

Према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона;

2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) Закона;

3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона;

4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) Закона.

Одредбом члана 19. став 1. Закона о избеглицама прописано је да избеглици и лицу из члана 18. став 2. тачка 1) тог закона и члановима њиховог породичног домаћинства, ради њихове интеграције, Република Србија може решавати стамбене потребе.

Према ставу 2. истог члана Закона о избеглицама, стамбене потребе лица из става 1. тог члана могу се решавати на један од начина:

1) давањем непокретности у државној својини на коришћење на одређено време;

2) давањем непокретности у државној својини у закуп на одређено време са могућношћу куповине;

3) доделом средстава за побољшање услова становања;

- 4) куповином грађевинског материјала за започету изградњу непокретности;
- 5) куповином сеоске куће са окућницом.

5. Утврђивање основице пореза на имовину за непокретности привредног друштва чија се вредност не исказује по методу фер вредности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00043/2014-04 од 19.3.2014. год.)

Када привредно друштво вредност непокретности за које је обвезник пореза на имовину у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама – основица пореза на имовину за 2014. годину је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у 2013. години.

Када привредно друштво вредност непокретности за које је обвезник пореза на имовину у пословним књигама не исказује по методу фер вредности, основица пореза на имовину за 2014. годину је вредност земљишта – за неизграђено земљиште, односно вредност објеката увећана за вредност припадајућег земљишта – за остале непокретности. Наведене вредности утврђују се проценом, применом елемената корисне површине и просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност за коју се утврђује порез. Просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности по зонама на територији града Београда за утврђивање пореза на имовину за 2014. годину утврђене су актом који је објављен дана 29. новембра 2013. године у „Службеном листу града Београда“, број 56/13.

***

Према одредби члана 7. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), основица пореза на имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Одредбом члана 7. став 2. Закона прописано је да основицу пореза на имовину пореског обвезника који непокретности у својим пословним књигама не исказује у складу са ставом 1. овог члана чини:

- 1) за неизграђено земљиште – вредност земљишта;
- 2) за остале непокретности – вредност објеката увећана за вредност припадајућег земљишта.

Вредност непокретности из става 2. овог члана порески обвезник утврђује проценом према елементима из члана 6. став 1. овог закона (члан 7. став 3. Закона).

Према одредби члана 6. став 1. Закона, вредност непокретности из члана 5. овог закона утврђује се применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;
- 2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе, утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години

за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година) – члан 6. став 5. Закона.

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета) одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности – члан 6. став 6. Закона.

Према одредби члана 7а став 1. Закона, јединица локалне самоуправе дужна је да објави акт којим се утврђују просечне цене одговарајућих непокретности у зонама у складу са чланом 6. ст. 5. и 6. овог закона до 30. новембра сваке текуће године, на начин на који се објављују њени општи акти.

Према одредби члана 143. Статута града Београда („Сл. лист града Београда“, бр. 39/08, 6/10 и 23/13), одлуке, други прописи и општи акти органа града, пре ступања на снагу, објављују се у „Службеном листу града Београда“.

6. Да ли постоји законски основ да престане пореска обавеза по основу пореза на имовину привредног друштва над којим је отворен стечај или да се оствари право на пореско ослобођење?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00082/2014-04 од 13.3.2014. год.)

1. Имајући у виду да привредно друштво над којим је отворен стечај задржава својство правног лица све до брисања из регистра привредних субјеката у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката, отварање поступка стечаја над обвезником пореза на имовину – привредним друштвом није законски основ за престанак пореске обавезе по основу пореза на имовину.

2. Када је предмет опорезивања порезом на имовину право својине на непокретности – продајном и складишном објекту старости преко 40 година, који су привредном друштву – обвезнику пореза на имовину служили за обављање трговинске делатности у малопродаји, а обвезник их је, након отварања стечајног поступка и доношења решења о његовом банкротству, у пословним књигама евидентирао као стална средства намењена продаји, нема основа да се за те непокретности применом члана 12. став 6. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/0, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) оствари право на ослобођење од пореза на имовину.

3. Право на пореско ослобођење остварује се када за то постоји законски основ. Законом није прописано пореско ослобођење за непокретности привредног друштва над којим је отворен стечајни поступак, нити за објекте који су, како се наводи „руинирани“ или изграђени као привремени објекти.

***

Према одредби члана 12. став 6. Закона, која се примењивала од 1. јануара 2009. године до 31. децембра 2013. године, порез на имовину не плаћа се на права на непокретности које су у пословним књигама обвезника, у складу са прописима којима се уређују рачуноводство и ревизија, евидентиране као добра која су искључиво намењена даљој продаји.

Према одредби члана 12. став 6. Закона, која се примењује од 1. јануара 2014. године, порез на имовину на непокретности обвезника који води пословне књиге, коју од настанка пореске обавезе исказује у својим пословним књигама као добро искључиво намењено даљој продаји, не плаћа се за годину у којој је пореска обавеза настала, као ни за годину која следи тој години.

Према одредби члана 468. тачка 2) Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), друштво престаје да постоји брисањем из регистра привредних субјеката, по основу

спроведеног поступка стечаја у складу са законом којим се уређује стечај.

7. Утврђивање висине пореске обавезе по основу пореза на имовину

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-00065/2014-04 од 13.3.2014. год.)

1. Пре свега, Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину, који је Влада упутила Народној скупштини ради разматрања и усвајања, није садржао одредбу према којој би се у члану 12. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др.закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС) речи: „од 400.000 динара“ замениле речима: „од 800.000 динара“.

2. Нема основа да се, како се у захтеву предлаже, уредбом „ограничи максимално могући раст пореза на имовину у 2014. години“, имајући у виду да је правни систем скуп правних аката који међусобно чине јединствену целину, да подзаконски акти Републике Србије морају бити сагласни закону, као и да се уредбом подробније разрађује однос уређен законом – у складу са сврхом и циљем закона.

***

Према члану 194. став 1. Устава Републике Србије, правни поредак Републике Србије је јединствен.

Сви подзаконски општи акти Републике Србије, општи акти организација којима су поверена јавна овлашћења, политичких странака, синдиката и удружења грађана и колективни уговори морају бити сагласни закону (члан 195. став 1. Устава Републике Србије).

Влада уредбом подробније разрађује однос уређен законом, у складу са сврхом и циљем закона (члан 42. став 1. Закона о Влади – „Сл. гласник РС“, бр. 55/05, 71/05–исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12–УС и 72/12).

Закон о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) не садржи основ да се евентуално увећање обавезе по основу пореза на имовину за 2014. годину, утврђене у складу са тим законом, ограничи до одређеног постотка.

3. На висину пореске обавезе по основу пореза на имовину од утицаја је не само висина пореске основице, већ и стопа по којој се утврђује порез, а када је у питању пореска обавеза обвезника који не води пословне књиге, на висину пореске обавезе утиче и евентуално право конкретног обвезника на порески кредит.

Јединица локалне самоуправе је овлашћена (чланом 5. став 3. Закона) да одлуком скупштине може (а не мора) вредност непокретности која чини основицу пореза на имовину обвезника који не води пословне књиге, осим земљишта, умањити за амортизацију по стопи до 1% годишње применом пропорционалне методе, а највише до 40%, почев од истека сваке календарске године у односу на годину у којој је извршена изградња, односно последња реконструкција објекта. Такође, чланом 11. Закона прописано је до које висине су јединице локалне самоуправе овлашћене да одлуком скупштине утврде стопе пореза на имовину.

Према томе, у надлежности је јединица локалне самоуправе да подзаконским актима донетим и објављеним до 30. новембра 2013. године, за потребе утврђивања пореза на имовину за 2014. годину, пропишу стопу амортизације из члана 5. став 3. Закона (до 1% годишње), као и да пропишу стопу пореза на имовину до висине пореских стопа утврђених чланом 11. Закона.

***

Према одредби члана 8. Закона о финансирању локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 47/11, 93/12 и 99/13–др. пропис), скупштина јединице локалне самоуправе утврђује висину стопе пореза на имовину, осим пореза на пренос апсолутних права и пореза на наслеђе и поклон, до висине највише стопе прописане законом којим се уређују порези на имовину.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, стопе пореза на имовину износе:

- 1) на права на непокретности пореског обвезника који води пословне књиге – до 0,40%
- 2) на права на земљишту код обвезника који не води пословне књиге – до 0,30%
- 3) на права на непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге, осим на земљишту:

На пореску основицу	Плаћа се на име пореза
(1) до 10.000.000 динара	до 0,40%
(2) од 10.000.000 до 25.000.000 динара	порез из подтачке (1) + до 0,6% на износ преко 10.000.000 динара
(3) од 25.000.000 до 50.000.000 динара	порез из подтачке (2) + до 1,0% на износ преко 25.000.000 динара
(4) преко 50.000.000 динара	порез из подтачке (3) + до 2,0% на износ преко 50.000.000 динара

У случају да скупштина јединице локалне самоуправе не утврди висину пореске стопе, или је утврди преко максималног износа из става 1. овог члана, порез на имовину утврдиће применом највише одговарајуће пореске стопе из става 1. овог члана на права на непокретности обвезника који води пословне књиге, односно обвезника који не води пословне књиге (члан 11. став 2. Закона).

Према одредби члана 36. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 47/13, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона),

јединице локалне самоуправе дужне су да, након ступања на снагу овог закона, а најкасније до 30. новембра 2013. године, за потребе утврђивања пореза на имовину за 2014. годину у складу са овим законом објаве:

- 1) одлуку о стопама пореза на имовину;
- 2) одлуку којом су одредиле зоне, са знаком зона које се сматрају најопремљенијим, на својој територији;
- 3) акт којим су утврдиле просечне цене одговарајућих непокретности по зонама;
- 4) акт о коефицијентима за непокретности у зонама.

4. Узимајући у обзир наведено, јединице локалне самоуправе овлашћене су да елементима прописаним Законом (стопа амортизације, пореска стопа ...) одреде оптимално пореско оптерећење по основу пореза на имовину.

8. а) Пореска обавеза по основу пореза на имовину привредног друштва над којим је отворен стечај

б) Да ли се за 2013. годину може остварити право на пореско ослобођење за непокретности обвезника који је водио пословне књиге у складу са прописима којима се уређују рачуноводство и ревизија, а које су у пословним књигама обвезника биле евидентирание као основна средства, па су после доношења одлуке о продаји евидентирание као стална средства намењена продаји?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-00046/2014-04 од 11.3.2014. год.)

а) Имајући у виду да привредно друштво над којим је отворен стечај задржава својство правног лица све до брисања из регистра привредних субјеката у складу са законом којим се

уређује регистрација привредних субјеката, отварање поступка стечаја над обвезником пореза на имовину – привредним друштвом није законски основ за престанак пореске обавезе по основу пореза на имовину.

б) Применом одредбе члана 12. став 6. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), право на ослобођење од пореза на имовину за 2013. годину имао је само обвезник пореза на имовину који је водио пословне књиге у складу са прописима којима се уређују рачуноводство и ревизија – за непокретности које су у пословним књигама евидентирание као добра која су искључиво намењена даљој продаји. Наиме, применом наведене одредбе Закона не може се остварити пореско ослобођење за непокретности које су у пословним књигама обвезника биле евидентирание као основна средства (непокретности које је обвезник користио за обављање делатности), а које су после доношења одлуке о продаји евидентирание као стална средства намењена продаји.

***

Према одредби члана 468. тачка 2) Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), друштво престаје да постоји брисањем из регистра привредних субјеката, по основу спроведеног поступка стечаја у складу са законом којим се уређује стечај.

Одредбом члана 12. став 6. Закона, која је била у примени до 31. децембра 2013. године, било је прописано да се порез на имовину не плаћа на права на непокретности које су у пословним

књигама обвезника, у складу са прописима којима се уређују рачуноводство и ревизија, евидентирание као добра која су искључиво намењена даљој продаји.

9. Када настаје обавеза по основу пореза на наслеђе у случају када је конституисано право плодoуживања на стану, који су по основу завештања наследили наследници који се у односу на оставиоца налазе у другом наследном реду?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00069/2014-04 од 11.3.2014. год.)

Када је конституисано право плодoуживања на стану, који су по основу завештања наследили наследници који се у односу на оставиоца налазе у другом наследном реду, а који са оставиоцем нису непрекидно живели у заједничком домаћинству најмање годину дана пре његове смрти, обавеза по основу пореза на наслеђе настаје даном престанка права плодoуживања.

***

Према одредби члана 17. став 3. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон), ако је на непокретности која је предмет наслеђивања или поклона конституисано право плодoуживања, пореска обавеза настаје даном престанка тог права, осим када је наследник односно поклонопримац лице које је по одредбама овог закона ослобођено обавезе плаћања пореза на наслеђе и поклон.

Према одредби члана 21. став 1. тачка 1) Закона, порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник првог наследног реда, супружник и родитељ оставиоца, односно поклонопримац првог наследног реда и супружник поклонодавца.

Порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник, односно поклонопримац другог наследног реда – на један наслеђени, односно на поклон примљени стан, ако је са оставиоцем односно поклонодавцем непрекидно живео у заједничком домаћинству најмање годину дана пре смрти оставиоца, односно пре пријема поклона (члан 21. став 1. тачка 1) Закона).

Домаћинством, у смислу овог закона, сматра се заједница живота, привређивања и трошења остварених прихода чланова те заједнице (члан 13. став 4. Закона).

10. Разврставање непокретности у групе одговарајућих непокретности у сврху опорезивања порезом на имовину

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00021/2014-04 од 7.3.2014. год.)

Предмет опорезивања порезом на имовину су права, коришћење, односно државина из члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) на земљишту (грађевинском, пољопривредном, шумском и другом), на стамбеним, пословним и другим зградама, на становима, на пословним просторијама, на гаражама и на другим (надземним и подземним) грађевинским објектима, односно на њиховим деловима (у даљем тексту: непокретности).

За сврху утврђивања пореза на имовину, све непокретности које су предмет опорезивања разврставају се у групе одговарајућих непокретности из члана 6а став 1. Закона: грађевинско земљиште; пољопривредно земљиште; шумско земљиште; станови; куће за становање; пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности; гараже и гаражна места.

Сходно наведеном:

1. Код разврставања у одговарајуће непокретности, објекат који је јединствена целина мешовитог карактера разврстава се у одговарајућу групу непокретности према претежној намени. На пример, ако у оквиру куће која је намењена и служи за становање, једна од просторија служи за обављање пословне делатности, а чини јединствену целину са просторијама намењеним за становање (као претежној намени те куће) и као таква не може бити самосталан предмет правног промета, тај објекат (укључујући и просторију која се користи за обављање пословне делатности) разврстава се у групу – куће за становање.

2. Ако објекат чини више посебних целина које се могу сврстати у различите групе одговарајућих непокретности, свака посебна целина у оквиру објекта се разврстава у одговарајућу групу непокретности. На пример, ако су у саставу објекта више посебних грађевинских целина: станови и пословни простор (локали), станови се разврставају у групу – станови, а пословни простор разврстава се у групу – пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности.

3. Ако се на земљишту, поред стамбеног објекта, налази и објекат који је у функцији обављања пословне делатности, тај објекат се разврстава у групу – пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности (на пример, перионица и сушионица за рубље које су у функцији обављања пословне делатности, независно од чињенице да се у њој пере и суши и рубље физичких лица која станују у конкретном стамбеном објекту).

4. Ако се на земљишту, поред куће за становање, као самосталног (главног) објекта, налази и споредна ствар – помоћни објекат који је у функцији главног објекта (на пример, летња кухиња, портирница у дворишту приватног поседа, зидани летњиковац – надстрешница – као објекат који се у смислу прописа

који уређују планирање и изградњу сматра зградом која има кров, али нема све зидове, котларница за грејање главног објекта, перионица за рубље, сушионица за рубље, просторија за пеглање рубља ...), тај објекат разврстава се као и главни објекат. Изузетно, ако се на земљишту, поред куће за становање, као самосталног (главног) објекта, налази и споредна ствар – помоћни објекат који је у функцији главног објекта, а који се према својој намени посебно разврстава у складу са чланом ба став 1. Закона (на пример, гаража), тај објекат се разврстава у одговарајућу групу непокретности (у конкретном примеру, у групу – гараже и гаражна места).

5. Стаје за гајење стоке, објекти за смештај механизације и репроматеријала и објекти за смештај и чување готових пољопривредних производа, који су намењени за примарну пољопривредну производњу, као грану привредне делатности, разврставају се у одговарајућу групу објеката који служе за обављање делатности из члана ба став 1. Закона (што подразумева и у случају када се, због сезонске природе те делатности, у одређеном периоду не користе).

***

Према одредби члана 2. став 1. Закона, порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Одредбом члана 2. став 1. Закона прописано је да се непокретностима, у смислу члана 2. став 1. Закона, сматрају:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Одредбом члана 6а став 1. Закона прописано је да се непокретности, за сврху утврђивања основице пореза на имовину, разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

1) грађевинско земљиште;

2) пољопривредно земљиште;

3) шумско земљиште;

4) станови;

5) куће за становање;

6) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;

7) гараже и гаражна места.

Ако објекат чини више посебних целина које се у смислу става 1. овог члана могу сврстати у различите групе, свака посебна целина у оквиру објекта се, за потребе утврђивања пореза на имовину, сврстава у одговарајућу групу непокретности (члан б став 2. Закона).

Објекат који је јединствена целина мешовитог карактера, за потребе утврђивања пореза на имовину, разврстава се у складу са ставом 1. овог члана према претежној намени (члан б. став 3. Закона).

11. Опорезивања порезом на имовину права својине на земљишту површине преко 10 ари

(*Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00067/2014-04 од 3.3.2014. год.*)

Када је предмет опорезивања порезом на имовину право својине на земљишту површине преко 10 ари, реч је о површини земљишта које представља физичку целину, независно од:

– врсте земљишта (грађевинско, пољопривредно, шумско и друго),

– да ли земљиште као физичку целину чини једна или више катастарских парцела, односно њихових делова,

– броја пореских обвезника на земљишту које је предмет опорезивања (предмет опорезивања опредељује површина земљишта преко 10 ари, а не број пореских обвезника за то земљиште).

***

Према одредби члана 2. став 1. тачка 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и

47/13, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари, које се налази на територији Републике Србије.

Одредбом члана 2. став 2. тачка 1) Закона прописано је да се непокретностима, у смислу члана 2. став 1. Закона, сматра земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго.

Према одредби члана 4. став 1. тачка 1) Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона.

Када су на истој непокретности више лица обвезници, обвезник је свако од тих лица сразмерно свом уделу у односу на целу непокретност (члан 4. став 2. Закона).

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Опорезивање капиталног добитка који страна физичко лице – резидент Републике Србије оствари продајом удела у страном правном лицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-14/2013-04 од 6.3.2014. год.)

Приход који физичко лице резидент Републике Србије оствари продајом, односно другим преносом уз накнаду удела у капиталу правног лица, који (удео) је пре продаје имао у свом власништву непрекидно најмање десет година, не подлеже опорезивању порезом на капитални добитак сагласно одредби члана 72а тачка 5) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка и 108/13, у даљем тексту: Закон). С тим у вези, у случају продаје удела страном правном лицу, који (удео) је физичко лице резидент Републике Србије стекло оснивањем тог лица, период од десет година, који је услов за наведено пореско изузимање, рачуна се почев од дана регистрације страног правног лица код органа надлежног за регистрацију.

Физичко лице које прода удео у правном лицу, који је пре продаје имао у свом власништву непрекидно најмање десет година, треба да поднесе надлежном пореском органу пореску пријаву на Обрасцу ППДГ-3, заједно са доказима о испуњености услова за пореско изузимање (нпр. доказ о стицању удела, уговор о продаји удела и др.).

***

Одредбом члана 72. став 1. тачка 3) Закона прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом удела у капиталу правних лица, акција и осталих хартија од вредности, укључујући и инвестиционе јединице, осим инвестиционих јединица добровољних пензијских фондова.

Под преносом из става 1. овог члана сматра се продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду (став 2. члана 72. Закона).

Према одредби члана 72а тачка 5) Закона, капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра се разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када је обвезник извршио пренос права, удела или хартија од вредности које је пре преноса имао у свом власништву непрекидно најмање десет година.

Одредбом члана 95. став 1. тачка 1) Закона прописано је да обвезник који у току године изврши пренос права по основу којег може настати капитални добитак или губитак у складу са овим законом дужан је да поднесе пореску пријаву најкасније у року од 30 дана од дана закључења уговора о преносу стварних права на непокретностима, уговора о преносу ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, као и удела у капиталу правних лица.

2. Могућност ослобођења од обавезе плаћања пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање на зараде особља Руске Федерације које ради у Српско-руском хуманитарном центру

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-62/2014-04 од 3.3.2014. год.)

Српско-руски хуманитарни центар (у даљем тексту: Центар) као исплатилац прихода ослобођен је од обавезе

обрачунавања и плаћања пореза на доходак грађана на зараде које исплати члановима руског особља које ужива правни статус утврђен за административно и техничко особље Амбасаде Руске Федерације у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима („Сл. лист СФРЈ – Међународни уговори“, бр. 2/64), сагласно одредби члана 7. став 2. Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању Српско-руског хуманитарног центра („Сл. гласник РС – Међународни уговори“, бр. 6/12).

На зараде руског особља Центра, које ужива правни статус утврђен за административно и техничко особље Амбасаде Руске Федерације у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима, не плаћа се порез на зараде у Републици Србији сагласно одредби члана 7. став 2. Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању Српско-руског хуманитарног центра.

У вези са обавезом обрачунавања и плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање по основу зараде руског особља Центра, као претходно поставља се питање да ли се та лица сматрају осигураницима сагласно међудржавном билатералном уговору којим се уређује социјално осигурање. Давање одговора по предметном питању у надлежности је Министарства рада, запошљавања и социјалне политике у чијем ресору је област билатералних уговора о социјалном осигурању. С тим у вези, том министарству прослеђен је предметни захтев на даљу надлежност и поступање.

***

Одредбом члана 7. став 2. Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању Српско-руског хуманитарног центра уређено је да руско особље Центра током његовог боравка на територији Републике Србије ужива правни статус утврђен за административно и техничко особље Амбасаде Руске Федерације, у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима из 1961. године.

Одредбом члана 37. став 2. Бечке конвенције о дипломатским односима прописано је да чланови административног и техничког особља мисије, као и чланови њихове породице који чине део њихових домаћинстава уживају, под условом да нису држављани државе код које се акредитује, или да у њој немају своје стално пребивалиште, привилегије и имунитете поменуте у члановима 29. до 35, с тим да се имунитет од грађанског и управног судства државе код које се акредитује, поменут у тачки 1. члана 31, не примењује на поступке учињене изван вршења њихових функција. Они такође уживају и привилегије поменуте у тачки 1. члана 36. у погледу предмета увезених приликом њиховог првог досељења.

3. Порески третман примања запослених по основу солидарне помоћи за случај здравствене рехабилитације са становишта пореза на доходак грађана

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-60/2014-04 од 3.3.2014. год.)

На примања запослених по основу солидарне помоћи за случај здравствене рехабилитације – упућивањем запослених, изложених посебним здравственим ризицима на раду, хронично преморених и физички исцрпљених, на здравствено-превентивни одмор и на рану рехабилитацију, у циљу заштите здравља и спречавања професионалних обољења, у складу са прописима који уређују здравствену заштиту и заштиту на раду, која послодавац плаћа за запосленог, не обрачунава се и не плаћа порез на доходак грађана на зараде до висине неопорезивог износа прописаног Законом о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка и 108/13, у даљем тексту: Закон). Наведено примање запосленог по основу солидарне помоћи, као предмет пореског ослобођења до висине прописаног неопорезивог износа, може се остварити уколико је

основ за давање такве помоћи запосленом садржан у колективном уговору, односно другом општем акту послодавца и ако је о том давању донета одлука надлежног органа послодавца.

***

Одредбом члана 13. став 1. Закона прописано је да се под зарадом, у смислу овог закона, сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Зарадом се сматрају и примања у облику бонова, новчаних потврда, робе, чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем, сагласно члану 14. став 1. Закона.

Одредбом члана 18. став 1. тачка 5) Закона прописано је пореско ослобођење за примања запосленог по основу солидарне помоћи за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице – до 35.519 динара (неопорезиви износ је у примени од 1. фебруара 2014. године).

Према одредби члана 10. Правилника о остваривању права на пореска изузимања за примања по основу помоћи због уништења или оштећења имовине, организоване социјалне и хуманитарне помоћи, стипендија и кредита ученика и студената, хранарина спортиста аматера и права на пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести („Сл. гласник РС“, бр. 31/01 и 5/05, у даљем тексту: Правилник), пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести, коју исплаћује послодавац за запосленог или члана његове породице, може се остварити:

1) за случај болести – ако на основу медицинске документације, издате од стране референтне здравствене установе, односно лекарске комисије или од изабраног лекара и лекара одговарајуће специјалности, коју је дужан да поднесе запослени за себе или за члана његове породице, неспорно произлази:

(1) да се ради о болести која изискује веће трошкове у поступку дијагностицирања (снимање скенером, магнетна резонанца, лекарски прегледи и др.), односно веће трошкове лечења (оперативни захвати, лекови и др.) или санирања, односно одржавања здравственог стања и радне способности (ортопедска и друга помагала и др.);

(2) да је у поступку излечења, односно санирања болести (постоеративни период код ортопедских, срчаних и других операција, санирање других здравствених обољења, инвалидност и др.) неопходна медицинска рехабилитација у амбулантно-поликлиничкој или стационарној установи, која се не може обезбедити, односно финансирати из средстава обавезног здравственог осигурања;

2) за случај здравствене рехабилитације – упућивањем запослених, изложених посебним здравственим ризицима на раду, хронично преморених и физички исцрпљених, на здравствено-превентивни одмор и на рану рехабилитацију, у циљу заштите здравља и спречавања професионалних обољења, у складу са прописима који уређују здравствену заштиту и заштиту на раду;

3) за случај инвалидности – ако инвалидност (губитак или трајно смањење способности за рад), која је утврђена од стране надлежног органа решењем о инвалидности, захтева повећане трошкове у функцији одржавања здравствених, професионалних и радних способности.

Одредбом члана 11. став 1. Правилника прописано је да се исплата солидарне помоћи за случај болести, уз прописано пореско ослобођење, може вршити ако је основ за давање такве помоћи садржан у колективном уговору, односно другом општем акту послодавца и ако је о давању помоћи донета одлука надлежног органа послодавца.

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Да ли власник возила има право на повраћај плаћеног пореза на употребу моторног возила у случају крађе возила?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00042/2014-04 од 11.3.2014. год.)

Када у току важења регистрационе налепнице код чијег издавања је порез на употребу моторних возила плаћен у прописаном износу дође до неовлашћеног коришћења путничког моторног возила због чега власник возила нема државину над возилом, односно до крађе возила (која је пријављена надлежном органу), нема законског основа да се власнику тог возила, као обвезнику пореза на употребу моторних возила, изврши повраћај плаћеног пореза на употребу моторних возила.

***

Одредбом члана 2. став 1, Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05, 114/06, 118/07, 114/08, 31/09, 106/09, 95/10, 101/10, 24/11, 100/11, 120/12 и 113/13) прописано је да се порез на употребу моторних возила плаћа код издавања

саобраћајне дозволе, односно регистрационе налепнице (у даљем тексту: регистрација) за моторна возила, који се врше у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима, и то: путничких возила, мотоцикала, мотоцикала са бочним седиштем и тешких трицикала.

Обвезник пореза из члана 2. овог закона је правно и физичко лице на чије се име моторно возило региструје, ако овим законом није друкчије одређено (члан 3. Закона).

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Захтев за отпис дуга на име пореза и споредних пореских давања односно могућност компензације пореских дугова са потраживањима дужника

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-02434/2013-04 од 18.3.2014. год.)

Уз пуно разумевање ситуације у којој се предметни дужник налази, нема основа да се применом Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА) отпише порески дуг из разлога наведених у предметном захтеву.

Међутим, уколико дужник испуњава услове прописане ЗПППА и Правилником о начину и условима за плаћање пореске обавезе путем компензације („Сл. гласник РС“, бр. 63/03, у даљем тексту: Правилник), може да поднесе захтев за плаћање дуга путем компензације надлежном органу.

***

Чланом 23. став 1. ЗПППА прописано је да пореска обавеза престаје:

- 1) наплатом пореза;
- 2) застарелошћу пореза;
- 3) отписом пореза;
- 4) на други законом прописани начин.

Чланом 115. став 1. ЗПППА прописано је да Влада може, на предлог министра надлежног за послове финансија, да донесе одлуку о делимичном или потпуном отпису пореза и споредних пореских давања, осим доприноса за обавезно социјално осигурање, пореског обвезника који се продаје у поступку приватизације, односно који је у поступку реструктурирања.

Влада може, на предлог министра, уз претходну сагласност јединице локалне самоуправе којој припадају изворни јавни приходи на које се примењује овај закон, донети одлуку о делимичном или потпуном отпису тих јавних прихода, пореском обвезнику који се продаје у поступку приватизације, односно који је у поступку реструктурирања (став 2. члана 115. ЗПППА).

Влада може, на предлог министра надлежног за послове финансија и привреде, донети одлуку о делимичном или потпуном отпису пореза и споредних пореских давања, укључујући таксе, накнаде и друге јавне приходе пореског обвезника код којег је промењена власничка структура, по основу преузетих уговорних обавеза од стране Републике (став 3. члана 115. ЗПППА).

Одредбом члана 67. став 4. тачка 1) ЗПППА прописано је да се пореска обавеза може намирити путем компензације, на начин и под условима које, у складу са пореским законом, ближе уређује министар.

Правилником су ближе уређени начин и услови под којима порески дужник у текућој години може измирити пореске обавезе доспеле до 31. децембра претходне године (у даљем тексту: дуг) путем компензације.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника, дужник који истовремено има и потраживања од буџета Републике Србије може, путем билатералне компензације, измирити дуг под условима да је:

1) према усаглашеној књиговодственој документацији обавеза буџета Републике Србије (у даљем тексту: буџет) према дужнику најмање двоструко већа од укупног дуга који се може измирити путем компензације;

2) предмет компензације дуг који представља јавни приход буџета до износа који припада буџету.

Ако се дуг састоји од пореза који се деле између буџета и буџета територијалне аутономије и локалне самоуправе (у даљем тексту: други учесник у расподелу јавних прихода), дужник је обавезан да измири део дуга који припада другом учеснику у расподелу (члан 2. став 2. Правилника).

Захтев за плаћање дуга путем компензације дужник подноси Министарству финансија – Управи за трезор. Уз захтев се подноси документација прописана чланом 3. став 2. Правилника (потврда о обавези на Обрасцу ПОО – Потврда о обавези, оверена од стране корисника буџетских средстава (у даљем тексту: корисник) који има обавезу према дужнику, заједно са документацијом којом се доказује основ дуговања; потврда о дугу на Обрасцу ПДУ – Потврда о дугу, оверена од стране надлежне организационе јединице Пореске управе (у даљем тексту: организациона јединица) према седишту дужника; попуњена изјава о компензацији, у четири примерка, оверена од стране дужника, на Обрасцу ИОК – Изјава о компензацији међусобних обавеза и потраживања; попуњен налог на терет и у корист одговарајућег уплатног рачуна јавних прихода; попуњен и оверен налог на терет и у корист свог рачуна).

По прихватању захтева и уз испуњеност услова из члана 2. Правилника, у року од седам радних дана од дана пријема документације из члана 3. Правилника, Управа за трезор оверава Изјаву о компензацији међусобних обавеза и потраживања и испоставља налоге за обрачун на терет и у корист рачуна буџета (члан 5. Правилника).

Дужник може путем компензације, у складу са Правилником, измирити и дуг који припада другим учесницима у

расподели јавних прихода, подношењем захтева из члана 3. Правилника надлежном органу територијалне аутономије, односно локалне самоуправе за послове финансија који, ако су испуњени услови из члана 5. Правилника, доставља документацију Управи за трезор ради реализације компензације (члан 10. Правилника).

2. Да ли је наследник дужан да испуни пореску обавезу преминулог лица?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00114/2013-04 од 14.3.2014. год.)

Наследник испуњава пореску обавезу преминулог лица у оквиру наслеђене имовине и у сразмери са својим уделом у тој имовини.

Пореском обвезнику који, у целости или делимично, није о доспелости платио порез, а пре отпочињања поступка принудне наплате шаље се опомена о врсти и износу пореза доспелих за наплату, којом му се налаже да доспели износ плати одмах, а најкасније у року од пет дана од дана пријема опомене, са обрачунатом каматом од дана издавања опомене до дана уплате доспелог пореза.

Рок застарелости права Пореске управе на наплату пореза застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече, односно од првог дана наредне године од године у којој је обавеза пореског дужника доспела за плаћање. Ако је порески орган током тог периода против пореског дужника предузимао радње у циљу наплате пореске обавезе, рок застарелости права на наплату пореза прекидао се сваком радњом Пореске управе предузетом против пореског дужника у циљу наплате пореза и после прекида почињао да тече изнова, а време које је протекло пре прекида није се рачунало у законом одређени рок за

застарелост. Право на наплату пореза увек застарева у року од десет година од истека године у којој је порез требало наплатити.

С тим у вези, Министарство финансија указује да, у сваком конкретном случају, надлежни порески орган утврђује да ли је било прекида застарелости и да ли је, сагласно томе, дошло до застарелости пореске обавезе.

***

Према члану 22. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 –др. закон, 62/06 –др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА), пореску обавезу преминулог лица испуњавају наследници, у оквиру вредности наслеђене имовине и у сразмери са уделом појединог наследника, у моменту прихватања наследства.

Према члану 71. став 1. ЗПППА, Пореска управа ће пореском обвезнику који, у целости или делимично, није о доспелости платио порез, односно споредно пореско давање осим у случају из члана 74. став 7. тачка 1) ЗПППА, послати опомену о врсти и износу пореза, односно споредних пореских давања доспелих за наплату, којом му налаже да доспели износ плати одмах, а најкасније у року од пет дана од дана пријема опомене, са обрачунатом каматом од дана издавања опомене до дана уплате доспелог пореза, односно споредних пореских давања.

Према члану 77. став 1. ЗПППА, Пореска управа почиње поступак принудне наплате пореза, односно споредних пореских давања, доношењем решења о принудној наплати пореза ако порески обвезник није платио порез, односно споредно пореско давање у року из члана 71. став 1. ЗПППА.

Одредбама члана 114. ЗПППА прописано је да право Пореске управе на утврђивање и наплату пореза и споредних пореских давања застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече. Застарелост права на утврђивање

пореза и споредних пореских давања почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је требало утврдити порез, односно споредно пореско давање. Застарелост права на наплату пореза и споредних пореских давања почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је обавеза пореског дужника доспела за плаћање.

Одредбама члана 114д ЗПППА прописано је да се застарелост прекида сваком радњом Пореске управе предузетом против пореског дужника у циљу утврђивања и наплате пореза и споредних пореских давања. После прекида застарелост почиње тећи изнова, а време које је протекло пре прекида не рачуна се у законом одређени рок за застарелост.

Одредбама члана 114ђ ЗПППА прописано је да се у време застарелости рачуна и време које је протекло у корист претходника пореског обвезника и другог пореског дужника.

Одредбама члана 114ж став 1. ЗПППА прописано је да право на утврђивање, наплату, повраћај, рефакцију, рефундацију, као и намирење доспелих обавеза по другом основу путем прекњижавања пореза, увек застарева у року од десет година од истека године у којој је порез требало утврдити или наплатити, односно у којој је извршена преплата.

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. У ком износу се плаћа републичка административна такса када се једним захтевом тражи овера више потписа на једном примерку исправе, као и када се једним захтевом истовремено тражи овера више потписа на више примерака исте исправе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00023/2013-04 од 27.3.2014. год.)

Када се једним захтевом тражи овера више потписа на једном примерку исправе, републичка административна такса се плаћа за захтев у износу од 280 динара и за оверу сваког потписа у износу од 370 динара (нпр. ако се тражи овера два потписа на једној исправи, такса за оверу потписа плаћа се у износу од 740 динара).

Када се једним захтевом истовремено тражи овера више потписа на више примерака исте исправе, републичка административна такса се плаћа за захтев у износу од 280 динара и за оверу сваког потписа на сваком примерку исправе у износу од 370 динара (нпр. ако се тражи овера два потписа на три исте исправе, такса за оверу потписа плаћа се у износу од 2.220 динара).

***

Одредбом члана 11. став 1. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13 и 65/13–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се такса плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако тим законом није друкчије прописано.

Тарифом републичких административних такси, Одељак А, Тарифни број 1. прописано је да се за захтев, ако овим законом није друкчије прописано, плаћа републичка административна такса у износу од 280 динара.

У Одељку А Тарифе, Тарифним бројем 14. став 1. уређено је да се за оверу сваког потписа, ако Законом није друкчије прописано, плаћа републичка административна такса у износу од 370 динара.

2. а) Да ли постоји ограничење у погледу броја докумената код ослобођења од плаћања такси за списе и радње (нпр. овера дипломе о стеченом образовању ради заснивања радног односа, број копија дипломе које се оверавају без наплате таксе)?

б) Да ли је овера докумената потребних у поступку спровођења Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ослобођена од плаћања такси?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00013/2013-04 од 21.3.2014. год.)

а) Републичка административна такса не плаћа се за списе и радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по основу радног односа, у конкретном случају, за оверу

копије дипломе о стеченом образовању која се подноси уз пријаву на конкурс за заснивање радног односа, без обзира на број копија дипломе које се оверавају у ту сврху, сагласно члану 19. став 1. тачка 11) Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13 и 65/13, у даљем тексту: Закон).

б) За радње које се предузимају ради стицања имовине и остваривање обештећења (нпр. за издавање и оверу докумената за потребе реституције – извода из матичне књиге рођених, уверења о држављанству и др.), републичка административна такса се не плаћа, сагласно члану 38. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Сл. гласник РС“, бр. 72/11).

в) У решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе и може се користити само у сврху за коју је издато.

***

Одредбом члана 19. став 1. тачка 11) Закона прописано је да се не плаћа такса за списе и радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по том основу.

Одредбом члана 38. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је, између осталог, да стицање имовине и остваривање обештећења по том закону не подлеже плаћању административних такси.

Према одредби члана 22. Закона, у решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе и може се користити само у сврху за коју је издато.

3. Да ли се за издавање извода из матичних књига и уверења о држављанству које матичар захтева да приложи будући брачни другови, приликом подношења пријаве за склапање брака, плаћа републичка административна такса?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00068/2013-04 од 18.3.2014. год.)

Када се од органа захтева издавање извода из матичних књига, односно издавање уверења о држављанству, за сврху прилога уз захтев за склапање брака, републичка административна такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за издавање извода из матичних књига, односно за издавање уверења о држављанству.

***

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13 и 65/13–др.закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење

које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Тарифом републичких административних такси, Одељак А, Тарифни број 220. став 1. прописано је да се за уверење из матичних књига, ако овим законом није друкчије прописано, плаћа републичка административна такса у износу од 420 динара. У Напомени уз тај тарифни број прописано је да избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, таксу из овог тарифног броја плаћају у износу умањеном за 70% од таксе прописане овим тарифним бројем.

За изводе из матичних књига на домаћем обрасцу плаћа се републичка административна такса у износу од 120 динара, а за изводе из матичних књига намењене иностранству 370 динара (Тарифа, Одељак А, Тарифни број 221). У Напомени уз тај тарифни број прописано је да избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, таксу из овог тарифног броја плаћају у износу умањеном за 70% од таксе прописане овим тарифним бројем.

Поред тога, за захтев за издавање наведеног извода, односно уверења плаћа се републичка административна такса према Тарифном броју 1. Одељка А Тарифе у износу од 280 динара.

Према одредбама члана 19. став 1. тач. 1) и 4) Закона, не плаћа се такса за списе и радње у поступцима који се воде по службеној дужности, за пријаве за упис у матичне књиге, као и прилоге који се морају поднети уз пријаве.

Према одредбама члана 292. ст. 1. и 3. Породичног закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/05 и 72/11–др. закон, у даљем тексту: Породични закон), будући супружници подnose усмени или писмени захтев за склапање брака матичару општине у којој желе да склопе брак. Будући супружници уз захтев за склапање брака подnose извод из матичне књиге рођених за сваког од њих, а по

потреби и доказ о спроведеном поступку давања дозволе за склапање брака.

Матичар утврђује, на основу изјава будућих супружника, приложених исправа и на други начин, да ли су испуњени сви услови за пуноважност брака предвиђени Породичним законом (члан 293. став 1. Породичног закона).

Склопљени брак матичар уписује у матичну књигу венчаних и у матичну књигу рођених за оба супружника (члан 303. став 1. Породичног закона).

4. Да ли постоји законски основ да се привредно друштво „Коридори Србије“ д.о.о. Београд ослободи плаћања републичких административних такси за списе и радње у области просторног планирања и изградње?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00044/2014-04 од 13.3.2014. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13 и 65/13–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге

организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа (члан 3. став 1. Закона).

Одредбом члана 5. Закона прописано је да ако Тарифом није друкчије прописано, таксена обавеза настаје:

- 1) за захтеве – у тренутку њиховог подношења;
- 2) за решења, дозволе и друге исправе – у тренутку подношења захтева за њихово издавање;
- 3) за управне радње – у тренутку подношења захтева за извршење тих радњи.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

У Одељку А Тарифе републичких административних такси, Тарифни број 1. прописана је такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 280 динара.

Такође, у Одељку А Тарифе, у глави XIX. Списи и радње у области просторног планирања и изградње (од Тарифног броја 163. до Тарифног броја 171) прописани су списи и радње у области просторног планирања и изградње за које се републичка административна такса плаћа.

Према одредби члана 18. Закона, ослобађају се плаћања таксе:

- 1) органи, организације и институције Републике Србије;
- 2) органи и организације аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- 3) организације обавезног социјалног осигурања;
- 4) установе основане од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- 4а) Цркве и верске заједнице, регистроване у складу са Законом о црквама и верским заједницама;
- 5) Црвени крст Србије;
- б) дипломатско-конзуларна представништва стране државе, под условом узајамности.

Сагласно наведеном, не постоји законски основ да се привредно друштво „Коридори Србије“ д.о.о. Београд ослободи плаћања републичких административних такси, осим у случајевима прописаним одредбама члана 19. Закона (нпр. ако је ослобођење од плаћања таксе предвиђено међународним уговором).

5. Да ли се наплаћује републичка административна такса лицу које је поднело захтев за упис у посебан бирачки списак националне мањине?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-00083/2014-04 од 10.3.2014. год.)

За списе и радње које врше органи надлежни за вођење и ажурирање бирачког списка – јединственог, односно посебног, у поступку за састављање, односно исправљање бирачког списка, као и за захтеве за те списе и радње, не плаћају се републичке административне таксе.

Министарство финансија напомиње да у решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе.

***

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13 и 65/13–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом републичких административних такси. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Према одредби члана 1а тачка 1) Закона, захтев је предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Одредбама члана 19. став 1. тач. 1) и 15) Закона прописано је да се не плаћа такса за списе и радње у поступцима који се воде по службеној дужности, као и за списе и радње у поступку за

состављање, односно исправљање бирачких спискова, као и спискова за кандидовање.

У Одељку А Тарифе републичких административних такси, Тарифни број 1. прописана је такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 280 динара. У тачки 2) Напомене уз овај тарифни број прописано је да се такса из овог тарифног броја не плаћа када је издавање списка, односно вршење радње по том захтеву ослобођено плаћања таксе у складу са Законом.

Према одредбама члана 1. ст. 1, 3. и 5. Закона о јединственом бирачком списку („Сл. гласник РС“, бр. 104/09 и 99/11), јединствени бирачки списак (у даљем тексту: бирачки списак) јесте јавна исправа у којој се води јединствена евиденција држављана Републике Србије који имају бирачко право. Упис у бирачки списак је услов за остваривање бирачког права. Бирачки списак води се по службеној дужности.

Одредбама члана 32. ст. 1. и 2. Закона о националним саветима националних мањина („Сл. гласник РС“, бр. 72/09) прописано је да припадник националне мањине стиче право да бира чланове националног савета ако испуни Уставом и законом прописане опште услове за стицање активног бирачког права. Посебан услов за стицање активног бирачког права за непосредан избор чланова националног савета је упис у посебан бирачки списак националне мањине, у складу са одредбама тог закона. Према одредби члана 47. став 1. Законом о националним саветима националних мањина, посебан бирачки списак националне мањине је јавна исправа у којој се води евиденција припадника националних мањина који имају бирачко право. Посебан бирачки списак води се по службеној дужности (члан 48. став 1. Закона о националним саветима националних мањина).

У решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. став 1. Закона).

б. а) Да ли се плаћа такса за увид у податке геодетско-катастарског информационог система и документацију у аналогном облику, која се врши непосредно у просторијама Републичког геодетског завода, као и за увид путем интернета у одређене податке?

б) Да ли су јавна предузећа ослобођена плаћања републичких административних такси?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-00-00002/2014-04 од 6.3.2014. год.)

а) Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13 и 65/13–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Обвезник таксе (у даљем тексту: обвезник) јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

У Одељку А Тарифе републичких административних такси, Тарифни број 1. прописна је такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 280 динара.

Тарифним бројем 15. Одељка А Тарифе прописана је такса за разгледање списка код органа, за сваки започети сат по 330 динара.

Према одредби члана 174. Закона о државном премеру и катастру („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 18/10 и 65/13), за услуге које пружа Републички геодетски завод (у даљем тексту: Завод), плаћа се такса. Под услугом Завода сматра се обављање теренских и канцеларијских послова из делокруга Завода, укључујући издавање и омогућавање увида у геодетско-катастарске податке. Висину таксе утврђује Завод подзаконским актом.

Одредбом члана 175. став 6. Закона о државном премеру и катастру прописано је да се не плаћа такса за увид у податке геодетско-катастарског информационог система и документацију у аналогном облику, која се врши непосредно у просторијама Завода, као и за увид путем интернета у одређене податке прописане подзаконским актом из члана 174. тог закона.

У складу са наведеним законским одредбама, за увид у податке геодетско-катастарског информационог система и документацију у аналогном облику, која се врши непосредно у просторијама Завода, као и за увид путем интернета у одређене податке прописане подзаконским актом из члана 174. тог закона,

не плаћа се републичка административна такса из Тарифног броја 15. Тарифе.

б) Према одредби члана 18. Закона, ослобађају се плаћања таксе:

- органи, организације и институције Републике Србије;
- органи и организације аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- организације обавезног социјалног осигурања;
- установе основане од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- Цркве и верске заједнице, регистроване у складу са Законом о црквама и верским заједницама;
- Црвени крст Србије;
- дипломатско-конзуларна представништва стране државе, под условом узајамности.

С обиром на то да јавна предузећа нису наведена у члану 18. Закона, не постији законски основ да се ослободе плаћања републичких административних такси применом одредаба тог члана Закона.

7. Да ли постоји законска могућност да држављанин Републике Ирака буде ослобођен плаћања републичке административне таксе приликом издавања одобрења за привремени боравак странаца у Републици Србији?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-00-00002/2013-04 од 28.2.2014. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03,

51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13 и 65/13–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према одредби члана 19. став 1. тачка 13) Закона, не плаћа се такса за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором.

Одредбом члана 21. Закона прописано је да страни држављани, под условом узајамности, имају права на таксено ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чији је страном лице држављанин.

У Одељку А Тарифе републичких административних такси, Тарифни број 1. прописна је такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 280 динара.

Тарифним бројем 37. став 1. тач. б) до 8) у Одељку А Тарифе прописано је да се републичка административна такса плаћа за издавање путне исправе, путног листа, односно виза за стране држављане и за лица без држављанства, и то за привремени боравак до три месеца, привремени боравак преко три месеца до једне године и привремени боравак преко једне године. У оквиру напомене уз наведени тарифни број прописано је да се за сваку нову визу из става 1. тог тарифног броја плаћа одговарајућа такса, као и случајеви у којима се може остварити таксено ослобођење.

Према томе, страни држављанин који надлежном органу у Републици Србији поднесе захтев да му се изда одобрење привременог боравка у Републици Србији плаћа таксу за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе и таксу за одобрење привременог боравка прописану Тарифним бројем 37. Одељка А Тарифе, осим у случају када је таксено ослобођење предвиђено међународним уговором, када је испуњен услов узајамности, односно када је таксено ослобођење посебно прописано Тарифом.

Министарство финансија напомиње да у решењу, исправи, документу или писменом, које се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. став 1. Закона).

8. Могућност ослобођења од плаћања републичких административних такси приликом издавања одобрења за привремени боравак странаца у Републици Србији

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-00-00013/2013-04 од 28.2.2014. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13 и 65/13–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим

захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према одредби члана 19. став 1. тачка 13) Закона, не плаћа се такса за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором.

Одредбом члана 21. Закона прописано је да страни држављани, под условом узајамности, имају права на таксено ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чији је страном лице држављанин.

У Одељку А Тарифе републичких административних такси, Тарифни број 1. прописна је такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 280 динара.

Тарифним бројем 37. став 1. тач. б) до 8) у Одељку А Тарифе прописано је да се републичка административна такса плаћа за издавање путне исправе, путног листа, односно виза за стране држављане и за лица без држављанства, и то за привремени боравак до три месеца, привремени боравак преко три месеца до једне године и привремени боравак преко једне године. У оквиру напомене уз наведени тарифни број прописано је да се за сваку нову визу из става 1. тог тарифног броја плаћа одговарајућа такса, као и случајеви у којима се може остварити таксено ослобођење.

Према томе, страни држављанин који надлежном органу у Републици Србији поднесе захтев да му се изда одобрење привременог боравка у Републици Србији плаћа таксу за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе и таксу за одобрење привременог боравка прописану Тарифним бројем 37. Одељка А Тарифе, осим у случају када је таксено ослобођење предвиђено међународним уговором, када је испуњен услов узајамности, односно када је таксено ослобођење посебно прописано Тарифом.

Министарство финансија напомиње да у решењу, исправи, документу или писменом, које се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. став 1. Закона).

ТРОШКОВИ ПРУЖАЊА ЈАВНЕ УСЛУГЕ

1. Да ли је потребно прибавити сагласност министарства надлежног за послове финансија на акт којим се утврђује висина локалних административних такси?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00004/2013-04 од 26.3.2014. год.)

На акт којим се утврђује висина локалних административних такси, а који утврђује надлежни орган локалне власти (у предметном случају, Скупштина општине Крупањ) није потребно прибавити сагласност Министарства финансија. Међутим, при утврђивању висине локалних административних такси потребно је применити Правилник о методологији и начину утврђивања трошкова пружања јавне услуге („Сл. гласник РС“, бр. 14/13, 25/13–исправка и 99/13).

***

Одредбама члана 17. ст. 1. и 2. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13–испр. и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да се таксе могу уводити само законом којим се може прописати њихова висина или се тим законом може дати право одређеном субјекту да утврди њихову висину. Такса се наплаћује за непосредно пружену јавну услугу, односно спроведен поступак или радњу, коју је пружио, односно спровео надлежан субјекат из става 1. тог члана закона.

Висина таксе мора бити примерена трошковима пружања јавне услуге, односно спровођења поступка или радње и мора бити утврђена у апсолутном износу, односно не може бити утврђена као проценат од променљиве основице (члан 17. став 4. Закона).

Према ставу 5. истог члана Закона, министар ће уредити методологију и начин утврђивања трошкова пружања јавне услуге.

Висина таксе утврђује се у текућој години за наредну годину применом методологије из става 5. овог члана и не може се повећавати током године за ту годину (став 6. члана 17. Закона).

Одредбом члана 17. став 7. Закона прописано је да ако висина таксе није утврђена законом, на акт којим се утврђује њихова висина субјекат из става 1. тог члана мора прибавити сагласност министарства надлежног за финансије у случају да висину таксе утврђује субјекат централног нивоа државе, односно органа надлежног за финансије у случају да висину таксе утврђује субјекат под контролом локалне власти.

Одредба става 7. тачка 2) тог члана Закона не примењује се у случајевима када висину таксе утврђује надлежни орган локалне власти (члан 17. став 8. Закона).

За једну јавну услугу може се наплаћивати само једна такса (став 9. члана 17. Закона).

2. Обавезна сагласност министарства надлежног за послове финансија на висину такси за јавне услуге које пружају надлежни субјекти централног нивоа државе који имају овлашћење да утврђују висину такси

(Мишљење Министарства финансија, бр. 110-00-82/2013-04 од 5.3.2014. год.)

Чланом 17. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13–исправка и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да се такса наплаћује за непосредно пружену јавну услугу, односно спроведен поступак или радњу, коју је пружио, односно спровео надлежан субјект, да се таксе могу

уводити само законом којим се може прописати њихова висина или се тим законом може дати право одређеном субјекту да утврди њихову висину, као и да ако висина таксе није утврђена законом, на акт којим се утврђује њихова висина субјект централног нивоа државе који утврђује висину таксе мора прибавити сагласност министарства надлежног за послове финансија. У складу са ставом 5. наведеног члана Закона министар надлежан за послове финансија донео је Правилник о методологији и начину утврђивања трошкова пружања јавне услуге („Сл. гласник РС“, бр. 14/13, 25/13–исправка и 99/13, у даљем тексту: Правилник) којим је прописана методологија и начин утврђивања трошкова пружања јавне услуге за које се наплаћује такса, као и рокови за утврђивање и објављивање акта којим је утврђена висина такси на који је дата сагласност у смислу тог правилника.

Чланом 46. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 93/12) прописано је да су субјекти који, у складу са посебним законом, имају овлашћење да утврђују висину такси за јавне услуге које пружају, у року од месец дана од дана ступања на снагу овог закона, дужни да њихову висину и начин утврђивања ускладе са одредбама члана 11. овог закона (који се односи на члан 17. Закона) и доставе на сагласност министарству надлежном за послове финансија. У ставу 4. истог члана Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, дефинисано је да се таксе утврђене пре ступања на снагу овог закона могу наплаћивати до 31. марта 2013. године, а након 31. марта 2013. године само таксе за чију је висину добијена сагласност министарства надлежног за послове финансија.

Министарство финансија је, у оквиру своје надлежности, на текст Предлога правилника о начину утврђивања и висини трошкова у поступку санитарног надзора на захтев странке, који је доставило Министарство здравља, дало сагласност на предметни правилник дописом број 110-00-82/2013-04 од 27. новембра 2013. године.

3. Сагласност Министарства финансија на текст Одлуке о висини таксе за оцену испуњености услова и критеријума за стављање лека на Листу лекова, измену и допуну листе лекова, односно скидање лека са листе лекова

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1390/2013-04 од 5.3.2014. год.)

Министарство финансија је размотрило текст Одлуке о висини таксе за оцену испуњености услова и критеријума за стављање лека на Листу лекова, измену и допуну листе лекова, односно скидање лека са листе лекова (у даљем тексту: Одлука) са образложењем, коју је Републички фонд за здравствено осигурање доставио овом министарству дописом 01/2 број: 450-6380/13-1 од 27. децембра 2013. године, ради давања сагласности. С тим у вези, у прилогу дописа број: 01/2 број: 450-6380/13-2/14 од 12. фебруара 2014. године достављен је коригован текст предметне одлуке са образложењем.

Имајући у виду да је при утврђивању висине таксе за оцену испуњености услова и критеријума за стављање лека на Листу лекова, измену и допуну листе лекова, односно скидање лека са листе лекова, примењен Правилник о методологији и начину утврђивања трошкова пружања јавне услуге („Сл. гласник РС“, бр. 14/13, 25/13–исправка и 99/13), Министарство финансија је сагласно са достављеним текстом Одлуке.

Министарство финансија напомиње да ако је Републички фонд за здравствено осигурање у претходном периоду за поднет захтев на име трошкова обраде захтева за стављање лека на Листу А, Листу А1, Листу Б и Листу Ц Листе лекова, као и у случају када се захтев односи на допуну индикације, односно нову индикацију за лек који се већ налази на Листи лекова и накнаду када захтев за лек садржи лек истог произвођача и истог фармацеутског облика који се већ налази на Листи лекова, а допуна се односи на различит фармацеутски облик, јачину лека, односно паковање лека, издавао рачуне са исказаним ПДВ, дужан је да тако исказани ПДВ плати у складу са одредбом члана 44. став 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... 108/13).

ЦАРИНЕ

1. Примена Уговора о гаранцији (Унапређење електромереже ЈП „Електромережа Србије“) закљученог између Републике Србије и Европске инвестиционе банке и Уговора о финансирању Пројекта Унапређење електромереже ЈП „Електромережа Србије“, везано за плаћање увозних дажбина

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00287/2014-17 од 14.3.2014. год.)

Према уводним одредбама тачка 4. Уговора о гаранцији између Републике Србије и Европске инвестиционе банке – Унапређење електромереже ЈП „Електромережа Србије“ („Сл. гласник РС – Међународни уговори“, бр. 105/2009) констатује се да је Република Србија правни следбеник државне заједнице Србија и Црна Гора и правни следбеник Савезне Републике Југославије, па сходно томе преузима права и обавезе из Оквирног споразума између Савезне Републике Југославије и Европске инвестиционе банке којим се регулишу активности ЕИБ у Савезној Републици Југославији („Сл. гласник СРЈ – Међународни уговори“, бр. 2/2002). У истој тачки наведено је и да финансирање овог пројекта спада у надлежност Оквирног споразума.

У члану 7. Уговора о гаранцији прописано је да порезе или фискалне накнаде, законске трошкове и друге издатке који могу

настати у току спровођења овог уговора сноси Гарант. Гарант ће извршавати овде предвиђена плаћања без икаквих умањења или задржавања по основу пореза или фискалних накнада.

Чланом 5. Оквирног споразума прописано је да ће наша држава обезбедити да Пројекти које финансира Банка сагласно овим споразуму, као и уговори додељени за његово извршење, у погледу фискалних, царинских и других питања, имају третман који неће бити мање повољан од оног који се обезбеђује за пројекте или уговоре које финансира било која међународна финансијска институција или који је уговорен било којим билатералним споразумом о таквим питањима или по основу националног законодавства, зависно од тога шта је повољније.

У допису Управе царина бр. 148-03-030-01-72/2014 од 3.3.2014. године наведено је да је ЈП „Електроурежа Србије“ у свом допису навела да је у тачки 6.01. став 3. Уговора између Европске инвестиционе банке и ЈП „Електроурежа Србије“ о финансирању (зајму) Пројекта Унапређење електроуреже ЈП „Електроурежа Србије“, прописано да Зајмопримац неће користити средства кредита за плаћање царинских дажбина и других увозних царина, пореза на додатну вредност, пореза и других намета који се јављају приликом реализације Пројекта.

Даље, одредбама члана 16. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 112/12) прописано је да се одредбе овог закона не примењују на плаћање увозних дажбина за робу која се увози, као и на спровођење царинског поступка ако је то друкчије уређено међународним уговором.

Узимајући у обзир наведене одредбе Оквирног споразума и одредбе члана 7. Уговора о гаранцији где је Гарант преузео обавезу плаћања свих пореза или фискалних накнада, законских трошкова и других издатака, не постоји правни основ за ослобођење од плаћања увозних дажбина у конкретном случају.

Наиме, одредбе члана 5. Оквирног споразума, у конкретном случају, не могу бити основ за ослобађање од царине с обзиром да у Уговору о гаранцији и Уговору о финансирању –

зајму (у који Сектор за царински систем и политику Министарства финансија није имао увид) нису прописане одредбе које предвиђају ослобађање од плаћања царине на робу која се користи за финансирање овог пројекта.

2. Ко би требало да буде наведен као прималац у рубрици 8 декларације за стављање у слободан промет предмета донације када је у питању увоз медицинских средстава као предмет донације?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00012/2014-17 од 3.3.2014. год.)

Чланом 4. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. гласник РС“, бр. 53/01, 61/01 и 36/02) прописано је да се роба, у смислу овог закона, може увозити ако испуњава услове прописане за стављање у промет, односно за употребу на домаћем тржишту, а роба за коју је обавезна здравствена, ветеринарска, еколошка или фитопатолошка контрола или контрола квалитета може се увозити ако испуњава прописане услове.

С обзиром да су у конкретном случају предмет донације медицинска средства (инфузионе шприц пумпе и инфузионе волуметријске пумпе за бебе), то ће се на стављање у промет предметне робе примењивати и Закон о лековима и медицинским средствима. Ово тим пре што је у члану 2. став 3. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано да царински орган може вршити све контролне радње за обезбеђивање правилне примене овог закона и осталих прописа

Сагласно члану 192. Закона о лековима и медицинским средствима („Сл. гласник РС“ бр. 30/10, 107/12) промет медицинских средстава обухвата промет на велико и промет медицинских средстава на мало у складу са овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона. Промет медицинских средстава на велико, према члану 193. истог закона,

јесте набавка, складиштење, дистрибуција, увоз и извоз медицинских средстава, који може да обавља правно лице које је од министарства надлежног за послове здравља добило дозволу за промет медицинских средстава на велико.

Када се одредбе Закона о лековима и медицинским средствима доведу у везу са одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, то се намеће закључак да увоз медицинских средстава, која представљају донацију може да се обави само преко лиценцираног увозника. У конкретном случају, то би било предузеће „IVEX“ из Београда, с обзиром да је уз декларацију приложено Решење Агенције за лекове и медицинска средства које гласи на ово предузеће. „IVEX“ се обавезује да ће организовати сервисирање и одржавање предметне опреме, а на основу свог уговорног односа који има са произвођачем предметне робе, чији је генерални дистрибутер, легитимише своје појављивање у декларацији за стављање у слободан промет, што је у складу и са чланом 2. став 1. тачка б9) Закона о лековима и медицинским средствима, у којој је овлашћени представник дефинисан као заступник, представник, дистрибутер произвођача, односно свако друго физичко или правно лице са седиштем у Републици Србији које је произвођач медицинског средства писменим путем овластио да поступа у његово име и да пред надлежним органима Републике Србије води поступак у складу са овим законом и одговоран је за квалитет, безбедност и ефикасност медицинског средства као и произвођач тог медицинског средства.

Према томе, имајући у виду све претходно речено, Министарство финансија сматра да Фонд Б92 не би требало да буде наведен као прималац у рубрици 8 декларације за стављање у слободан промет предмета донације, с обзиром на специфичност медицинских средства као предмета донације.

АКЦИЗЕ

1. Захтев за делимично или потпуно укидање акцизе на лож уље које се користи за грејање предшколских и образовних установа са територије општине Пожега

(Мишљење Министарства финансија, бр. 312-01-00001/2013-04 од 27.3.2014. год.)

Предшколске и образовне установе са територије општине Пожега, као индиректни корисници буџетских средстава, као купци – крајњи корисници лож уља, кроз купопродајну цену деривата нафте сnose трошак пуног износа акцизе на лож уље које се користи за грејање пословног простора, али остварују право на рефакцију плаћене акцизе, и то под условом да те деривате нафте набављају од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног

дистрибутера тих деривата нафте, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте.

***

Одредбом члана 9. став 1. тачка 3) Закона о акцизама („Сл. гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02–др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05–др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12 и 47/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да се акциза плаћа на гасна уља (тарифне ознаке номенклатуре ЦТ: 2710 19 43 00, 2710 19 46 00, 2710 19 47 00, 2710 19 48 00, 2710 20 11 00, 2710 20 15 00, 2710 20 17 00 и 2710 20 19 00) – у периоду од 1. јануара до 31. децембра 2014. године у износу од 46,00 дин/лит.

Према ст. 3. и 4. наведеног члана Закона, купац – крајњи корисник деривата нафте, биогорива и биотечности из става 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) овог члана, кроз купопродајну цену деривата нафте, биогорива и биотечности сноси трошак пуног износа акцизе који је прописан ставом 1. тог члана Закона, али остварује право на рефакцију плаћене акцизе у складу са чл. 39а и 39б Закона, у зависности од намене за које се деривати нафте користе. Купац – крајњи корисник деривата нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) Закона, остварује право на рефакцију плаћене акцизе у износу који представља разлику износа утврђеног у ставу 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) Закона и износа акцизе из става 5. тог члана Закона.

Одредбом члана 39а став 1. Закона прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. ст. 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона користи за транспортне сврхе, као и превоз терета у унутрашњем речном саобраћају, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности. Сходно ставу 2. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе.

Према одредби члана 39а став 4. Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона (гасна уља – у које спада и лож уље) може да оствари купац – крајњи корисник који лож уље користи за грејање пословног, односно стамбеног простора.

Правилником о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате

нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1 тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе, за превоз терета у унутрашњем речном саобраћају и за грејање („Сл. гласник РС“, бр. 112/12, 38/13 и 93/13), ближе су уређени услови, начин и поступак за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе.

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Који порески дуг може бити предмет мировања по основу Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00011/2013-04 од 20.3.2014. год.)

Предмет мировања по основу Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК) може бити само дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Поред тога, Министарство финансија указује да дуг по основу доприноса за обавезно социјално осигурање претходног послодавца физичких лица не представља дуг послодавца код кога су та лица тренутно запослена, па, с тим у вези, не може ни бити предмет мировања пореског дуга садашњег послодавца.

***

Одредбом члана 2. тачка 2) ЗУОК прописано је да су порези јавни приход који утврђује, наплаћује и контролише

Пореска управа, у смислу прописа који уређује порески поступак и пореску администрацију, и то:

- порез на доходак грађана;
- порез на добит правних лица;
- порез на пренос апсолутних права;
- порез на наслеђе и поклон;
- порез на регистровано оружје;
- порез на премије неживотног осигурања;
- допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање;
- допринос за обавезно здравствено осигурање;
- допринос за обавезно осигурање за случај незапослености;
- порез на додату вредност;
- акцизе;
- порез на промет;
- порез на фонд зарада;
- порез на финансијске трансакције;

Под главним пореским дугом подразумева се дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године (члан 2. тачка 4) ЗУОК).

Према члану 62. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА), ако је порез утврђен на начин из члана 54. став 2. овог закона, Пореска управа евидентира износ пореске обавезе за сваког пореског обвезника.

Пореска управа, у складу са ставом 2. истог члана ЗПППА, обавља евидентирање износа утврђеног пореза:

1) по пријему пореске пријаве, односно измењене пореске пријаве;

2) по достави пореском обвезнику решења о утврђивању пореза у случају:

(1) када је извршено усклађивање износа пореске обавезе исказане у непотпуној или нетачно попуњеној пореској пријави;

(2) када је законом прописано да се не спроводи самоопорезивање или када је законом прописано да се, и поред самоопорезивања, пореско решење мора донети.

3) даном одређеним јавним огласом из члана 56. став 3. овог закона.

2. Да ли постоји законска могућност принудне наплате дуга по основу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање који је предмет мировања као главни порески дуг?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00001/2014-04 од 18.3.2014. год.)

Порески обвезник који је стекао право на мировање главног пореског дуга дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе, односно да своје текуће пореске обавезе плати о њиховој доспелости, што значи да и редовно измирује порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање.

За време мировања дуга не постоји законска могућност принудне наплате дуга по основу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање који је предмет мировања као главни порески дуг.

***

Закон о условном отпису камата и мировању пореског дуга објављен је у „Службеном гласнику РС“, бр. 119/12 (у даљем

тексту: Закон), а ступио је на снагу и почео да се примењује од 18. децембра 2012. године.

Главним пореским дугом, у смислу Закона, сматра се дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године (члан 2. став 1. тачка 4) Закона).

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. став 1. тачка 7) Закона).

Чланом 3. ст. 1–4. Закона прописано је да главни порески дуг који није измирен до дана ступања на снагу овог закона, мирује од 1. јануара 2013. године, на начин и по поступку прописаним овим законом. Малом пореском обвезнику главни порески дуг мирује до 31. децембра 2014. године. Великом пореском обвезнику главни порески дуг мирује до 31. децембра 2013. године. Порески обвезник коме је одложено плаћање пореског дуга, односно за чију наплату је покренут поступак принудне наплате, остварује право на мировање главног пореског дуга у смислу ст. 1. до 3. овог члана.

Одредбама члана 5. Закона прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбом члана 13. Закона прописано је да на дан ступања на снагу Закона, односно одлуке скупштине јединице

локалне самоуправе, надлежни орган прекида поступке принудне наплате.

3. Да ли пореске обавезе утврђене решењем теренске контроле у периоду мировања главног пореског дуга имају карактер текућих обавеза у смислу Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-51/2014-04 од 18.3.2014. год.)

Порески обвезник који је стекао право на мировање главног пореског дуга, а који током периода мировања измири главни порески дуг стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, под условом да је у периоду мировања плаћао текуће обавезе. Након измирења главног пореског дуга, надлежни орган, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

Пореске обавезе утврђене решењем теренске контроле у периоду мировања главног пореског дуга немају карактер текућих обавеза у смислу Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК).

***

Одредбом члана 2. тачка 1) ЗУОК, прописано је да се под пореским обвезником подразумева физичко лице, предузетник, односно правно лице, које на дан 31. октобра 2012. године има доспеле, а неплаћене обавезе по основу јавних прихода.

Главни порески дуг је дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим

по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године (члан 2. став 1. тачка 4) ЗУОК).

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. став 1. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 4. ЗУОК, прописано је да за време мировања главног пореског дуга до његове отплате у целости, не тече камата. За време мировања, главни порески дуг се валоризује индексом потрошачких цена, почев од 1. новембра 2012. године до отплате дуга у целости.

Одредбама члана 5. ЗУОК, прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 6. ЗУОК, прописано је да порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у периоду мировања дуга измири главни порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

4. Да ли порески обвезник може да бира између пореских обавеза за које ће да оствари право на мировање и да само за изабране

обавезе измирује текуће обавезе како би му се отписала камата обрачуната на те обавезе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-417/2013-04 од 6.3.2014. год.)

Ако порески обвезник, који је стекао право на мировање главног пореског дуга, током периода мировања измири главни порески дуг, стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, под условом да је у том периоду редовно плаћао текуће обавезе. Надлежни порески орган након уплате којом је измирен главни порески дуг врши отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, по службеној дужности. Поред тога, Министарство финансија указује да порески обвезник не може да бира између пореских обавеза за које ће да оствари право на мировање и да само за изабране обавезе измирује текуће обавезе како би му се отписала камата обрачуната на те обавезе.

***

Одредбама члана 2. тачка 4) Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК) прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. став 1. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 6. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у периоду мировања дуга измири главни порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

5. Да ли накнадним плаћањем текућих обавеза порески обвезник, који током периода мировања главног пореског дуга престане да измирује своје текуће обавезе, може поново да стекне права везана за мировање главног пореског дуга?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-57/2013-04 од 6.3.2014. год.)

Порески обвезник који је стекао право на мировање главног пореског дуга, а који током периода мировања измири главни порески дуг стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, под условом да је у периоду мировања редовно плаћао текуће обавезе.

Порески обвезник који током периода мировања престане да измирује своје текуће обавезе губи права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник

РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК). Накнадним плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза, порески обвезник не може поново стећи та права.

***

Одредбама члана 2. тачка 4) ЗУОК прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. став 1. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 6. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у периоду мировања дуга измири главни порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

Одредбама члана 64. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11,

2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се редовна наплата пореза врши о доспелости пореске обавезе.

Одредбама члана 67. став 1. ЗПППА прописано је да се наплата пореза врши, по правилу, плаћањем новчаног износа о доспелости пореза на прописане уплатне рачуне јавних прихода у роковима прописаним законом.

6. Да ли за време мировања главног пореског дуга постоји могућност принудне наплате дуга по основу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, који је предмет мировања као главни порески дуг, уколико би запослени након те уплате стекао право на пензију?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00202/2013-04 од 6.3.2014. год.)

Порески обвезник који је стекао право на мировање главног пореског дуга дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе, односно да своје текуће пореске обавезе плати о њиховој доспелости, што значи да и редовно измирује порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање.

Послодавац може током мировања дуга да, уколико запослени након те уплате стиче право на пензију, уплати припадајућу обавезу по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање који су доспели до 31. октобра 2012. године за тог запосленог. Међутим, за време мировања дуга не постоји законска могућност принудне наплате дуга по основу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање који је предмет мировања као главни порески дуг.

***

Закон о условном отпису камата и мировању пореског дуга објављен је у „Службеном гласнику РС“, бр. 119/12 (у даљем

тексту: Закон), а ступио је на снагу и почео да се примењује од 18. децембра 2012. године.

Главним пореским дугом, у смислу Закона, сматра се дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године (члан 2. став 1. тачка 4) Закона).

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. став 1. тачка 7) Закона).

Чланом 3. ст. 1–4. Закона прописује се да главни порески дуг који није измирен до дана ступања на снагу овог закона, мирује од 1. јануара 2013. године, на начин и по поступку прописаним овим законом. Малом пореском обвезнику главни порески дуг мирује до 31. децембра 2014. године. Великом пореском обвезнику главни порески дуг мирује до 31. децембра 2013. године. Порески обвезник коме је одложено плаћање пореског дуга, односно за чију наплату је покренут поступак принудне наплате, остварује право на мировање главног пореског дуга у смислу ст. 1. до 3. овог члана.

Одредбама члана 5. Закона прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 10. став 2. Закона прописано је да порески обвезник који у периоду мировања дуга уплати припадајућу обавезу по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање доспелог до 31. октобра 2012. године за запосленог, односно за запослене, који након те уплате стичу

право на пензију, по извршеној уплати стиче право на отпис припадајуће камате по том основу, који врши надлежни орган по службеној дужности.

Одредбама члана 13. Закона прописано је да на дан ступања на снагу овог закона, односно одлуке скупштине јединице локалне самоуправе, надлежни орган прекида поступке принудне наплате.

7. Да ли порески обвезник има право да више или погрешно наплаћени порез користи за измирење главног пореског дуга уколико је стекао право на његово мировање?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-236/2013-04 од 28.2.2014. год.)

Порески обвезник има право да више или погрешно наплаћени порез користи за намирење доспелих обавеза по другом основу. Ово право порески обвезник остварује подношењем захтева, а Пореска управа има обавезу да по захтеву донесе решење без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева.

Порески обвезник који је стекао право на мировање главног пореског дуга, а који током периода мировања измири главни порески дуг, укључујући и измирење путем прекњижавања више или погрешно наплаћеног пореза, стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање ако је у том периоду редовно плаћао текуће обавезе. Након измирења главног пореског дуга, надлежни орган, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

***

Одредбом члана 10. став 2. тачка 4) Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се у порескоправном односу, као односу јавног права који обухвата права и обавезе у пореском поступку Пореске управе, с једне и физичког, односно правног лица, с друге стране, то лице има право, између осталог, да користи више или погрешно уплаћени порез односно споредна пореска давања за намирење доспелих обавеза по другом основу, путем прекњижавања.

Ако се лице из става 2. овог члана определи за повраћај више или погрешно наплаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и за рефакцију, односно рефундацију пореза, односно за намирење доспелих обавеза по другом основу путем прекњижавања пореза, Пореска управа има обавезу да по захтеву донесе решење без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, ако пореским законом није друкчије уређено (члан 10. став 3. ЗПППА).

Одредбама члана 2. тачка 4) Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК) прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. став 1. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право ка мировање пореског дуга дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 6. ЗУОК, прописано је да порески обвезник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у периоду мировања дуга измири главни порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

1. а) Како се умањује нето приход запосленог када се у једном месецу исплаћује део зараде за текући месец и део зараде за претходни месец?

б) Да ли је накнада коју физичко лице оствари по основу рада у надзорном одбору субјекта (правног лица) сврстаног у јавни сектор предмет умањења?

в) Како се врши умањење нето прихода у случају када запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-26/2014-04 од 26.3.2014. год.)

а) Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) примењује се на све исплате које су Законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које се врше почев од 1. јануара 2014. године, независно од месеца (периода) за који се исплаћују. Примера ради, ако је исплатилац прихода сврстан у јавни сектор извршио исплату другог дела зараде за децембар 2013. године у првој половини јануара 2014. године, а први део зараде за јануар 2014. године у другој половини јануара 2014. године,

умањење нето зараде врши се за исплате извршене у јануару 2014. године (други део зараде за децембар 2013. године и први део зараде за јануар 2014. године).

б) Умањење нето прихода лица у јавном сектору не примењује се на примања запосленог која се, у складу са Законом, не сматрају ни зарадом нити другим примањем. Зарадом, у складу са Законом, сматра се зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог који је упућен на рад у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад. Према томе, приход који запослени остварује у складу са чланом 118. тач. 1) до 4), чланом 119. и чланом 120. тачка 1) Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09 и 32/13) није предмет умањивања сагласно Закону.

Накнада коју физичко лице оствари по основу рада у надзорном одбору субјекта (правног лица) сврстаног у јавни сектор сагласно Закону, као (уговорену) накнаду за рад финансирану из средстава исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а која се не сматра зарадом у складу са Законом, јесте друго примање запосленог које је предмет умањивања сагласно Закону.

в) У случају када запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода, умањивање нето зараде и нето другог примања врши се посебно за нето зараду, а посебно за нето друго примање. То значи да исплатилац прихода посебно умањује нето зараду коју запослени оствари у конкретном месецу у износу који је већи од 60.000 динара, а посебно нето друго примање које оствари у истом том месецу у износу који је већи од 60.000 динара (исплатилац прихода не сабира износ нето зараде са износом нето другог примања).

***

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору, према одредби члана 2. став 1. тачка 2) Закона, је лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Друго примање запосленог у јавном сектору, према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Закона, је сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са тим законом.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14, у даљем тексту: Правилник), умањивање нето прихода запосленог у јавном сектору односи се на умањивање износа који чини збир нето зараде и нето других примања исплаћених у месецу од исплатиоца прихода у јавном сектору из члана 2. став 1. тачка 2) Закона.

Према члану 3. Правилника, ако запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода, умањивање нето зараде и нето другог примања врши се посебно за нето зараду, а посебно за нето друго примање.

Одредбом члана 105. став 1. Закона о раду прописано је да се зарада која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду, састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду.

Под зарадом, у смислу става 1. овог члана, сматра се зарада која садржи порез и доприносе који се плаћају из зараде (члан 105. став 2. Закона о раду). Такође, под зарадом сматрају се и сва примања из радног односа, осим накнада трошкова запосленог у вези са радом из члана 118. тач. 1) до 4) и других примања из члана 119. и члана 120. тачка 1) Закона о раду (члан 105. став 3. Закона о раду).

Према члану 118. тач. 1) до 4) Закона о раду, запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду, и то:

- 1) за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају;
- 2) за време проведено на службеном путу у земљи;
- 3) за време проведено на службеном путу у иностранству, најмање у висини утврђеној посебним прописима;
- 4) смештаја и исхране за рад и боравак на терену, ако послодавац није запосленом обезбедио смештај и исхрану без накнаде.

Одредбом члана 119. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да исплати, у складу са општим актом:

- 1) запосленом отпремнину при одласку у пензију, најмање у висини три просечне зараде;

2) запосленом накнаду трошкова погребних услуга у случају смрти члана уже породице, а члановима уже породице у случају смрти запосленог;

3) запосленом накнаду штете због повреде на раду или професионалног обољења.

Послодавац може деци запосленог старости до 15 година живота да обезбеди поклон за Божић и Нову годину у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана (став 2. тог члана Закона о раду).

Послодавац може запосленима уплаћивати премију за добровољно додатно пензијско осигурање, колективно осигурање од последица незгода и колективно осигурање за случај тежих болести и хируршких интервенција, а у циљу спровођења квалитетне додатне социјалне заштите (став 5. члана 119. Закона о раду).

Према члану 120. тачка 1) Закона о раду, општим актом, односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларну награду и солидарну помоћ.

2. Да ли Радиодифузна установа Војводине „Радио телевизија Војводине“ чини део јавног сектора у смислу Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-45/2014-04 од 26.3.2014. год.)

Радиодифузна установа Војводине „Радио телевизија Војводине“, која је основана Законом о радиодифузији („Сл. гласник РС“, бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05–др. закон, 62/06, 85/06, 86/06–исправка и 41/09), чини део јавног сектора Републике Србије у смислу Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон). Сходно томе, нето зарада и нето друга примања запослених, односно радно

ангажованих лица у Радиодифузној установи Војводине „Радио телевизији Војводине“ умањују се у складу са Законом.

***

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (4) Закона прописано је да јавни сектор Републике Србије чине сви органи и организације који су основани законом или чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно локална самоуправа, као и тела чији су оснивачи ти органи и организације.

Одредбом члана 94. став 1. Закона о радиодифузији прописано је да се ради обављања делатности јавног радиодифузног сервиса на подручју Аутономне покрајине Војводине, оснива Радиодифузна установа Војводине, са седиштем у Новом Саду.

3. Да ли се Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору примењује на нето приходе запослених, односно ангажованих лица у Јавном предузећу за дистрибуцију природног гаса „Гас-Рума“?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-95/2014-04 од 26.3.2014. год.)

Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) уређује се умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;

3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

С обзиром да се изузимање од примене Закона односи на умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у привредним друштвима која истовремено испуњавају прописане услове, нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у Јавном предузећу за дистрибуцију природног гаса „Гас-Рума“, које није организовано као привредно друштво сагласно Закону о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), већ је организовано као јавно предузеће према Закону о јавним предузећима („Сл. гласник РС“, бр. 119/12 и 116/13–др. пропис), умањују се у складу са Законом.

***

Одредбом члана 1. Закона прописано је да се овим законом уређује умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;

2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;

3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (5) Закона прописано је да јавни сектор Републике Србије чине јавна предузећа чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно локална самоуправа, као и субјекти чији је оснивач јавно предузеће.

Одредбом члана 2. Закона о привредним друштвима прописано је да је привредно друштво правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити.

Правне форме друштва, сагласно одредби члана 8. Закона о привредним друштвима, су:

- 1) ортачко друштво;
- 2) командитно друштво;
- 3) друштво с ограниченом одговорношћу;
- 4) акционарско друштво.

4. а) Када се најкасније врши умањивање нето прихода у случају када се зарада, односно друго примање исплаћује у једном месецу у више делова за исти месец или за различите месеце?

б) Од када почиње примена Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

в) Како се врши умањење нето прихода у случају када запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода?

г) Који приход запосленог није предмет умањивања сагласно Закону?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-92/2014-04 од 25.3.2014. год.)

а) Када се зарада исплаћује у једном месецу у више делова за исти месец или за различите месеце, односно када се друго примање исплаћује у једном месецу у више делова, умањивање нето зараде, односно нето другог примања запосленог врши се најкасније при последњој исплати зараде, односно другог примања у конкретном месецу, за све исплате извршене у том месецу. То значи да се умањивање нето прихода може извршити при исплати

било ког дела зараде, односно другог примања у конкретном месецу, а најкасније при последњој исплати у том месецу.

б) Умањивање нето прихода запосленог у јавном сектору односи се на умањивање прихода који су Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) дефинисани као зарада и друга примања запослених у јавном сектору, а који се исплаћују тим лицима почев од 1. јануара 2014. године, независно од тога за који месец (период) се врши исплата. Примера ради, ако је исплатилац прихода сврстан у јавни сектор вршио исплату другог дела зараде за децембар 2013. године у првој половини јануара 2014. године, а први део зараде за јануар 2014. године у другој половини јануара 2014. године, умањење нето зараде врши се за исплате извршене у јануару 2014. године (други део зараде за децембар 2013. године и први део зараде за јануар 2014. године).

в) У случају када запослени истовремено остварује зараду и друго примање (као уговорену накнаду за рад) код истог исплатиоца прихода, умањивање нето зараде и нето другог примања изнад износа прописаног Законом, врши се посебно за нето зараду, а посебно за нето друго примање. То значи, да исплатилац прихода не сабира износ нето зараде са износом нето другог примања.

г) Другим примањем, у складу са Законом, сматра се уговорена накнада за рад (нпр. по основу уговора о ауторском делу, уговора о делу ...) финансирана из средстава исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са овим законом. Према томе, приход који запослени остварује у складу са чланом 118. тач. 1) до 4), чланом 119. и чланом

120. тачка 1) Закону о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09 и 32/13), није предмет умањивања сагласно Закону.

***

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Закона, друго примање запосленог у јавном сектору је сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са овим законом.

Одредбом члана 2. став 2. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14, у даљем тексту: Правилник) прописано је да, уколико се зарада исплаћује у једном месецу у више делова за исти месец, односно различите месеце, умањивање нето зараде врши се најкасније при последњој исплати зараде у том месецу, за све исплате извршене у том месецу. Уколико се друго примање исплаћује у једном месецу у више делова, исплатилац прихода врши умањивање нето другог примања најкасније при последњој исплати тог другог примања у том месецу, за све исплате извршене у том месецу (члан 2. став 4. Правилника).

Ако запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода, умањивање нето зараде и нето другог примања врши се посебно за нето зараду, а посебно за нето друго примање (члан 3. Правилника).

Одредбом члана 105. став 1. Закона о раду прописано је да се зарада која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду, састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду.

Под зарадом, у смислу става 1. овог члана, сматра се зарада која садржи порез и доприносе који се плаћају из зараде (члан 105. став 2. Закона о раду). Такође, под зарадом сматрају се и сва примања из радног односа, осим накнада трошкова запосленог у вези са радом из члана 118. тач. 1) до 4) и других примања из члана 119. и члана 120. тачка 1) Закона о раду (члан 105. став 3. Закона о раду).

Према члану 118. тач. 1) до 4) Закона о раду, запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду, и то:

- 1) за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају;
- 2) за време проведено на службеном путу у земљи;
- 3) за време проведено на службеном путу у иностранству, најмање у висини утврђеној посебним прописима;
- 4) смештаја и исхране за рад и боравак на терену, ако послодавац није запосленом обезбедио смештај и исхрану без накнаде.

Одредбом члана 119. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да исплати, у складу са општим актом:

- 1) запосленом отпремнину при одласку у пензију, најмање у висини три просечне зараде;

2) запосленом накнаду трошкова погребних услуга у случају смрти члана уже породице, а члановима уже породице у случају смрти запосленог;

3) запосленом накнаду штете због повреде на раду или професионалног обољења.

Послодавац може деци запосленог старости до 15 година живота да обезбеди поклон за Божић и Нову годину у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана (став 2. тог члана Закона о раду).

Послодавац може запосленима уплаћивати премију за добровољно додатно пензијско осигурање, колективно осигурање од последица незгода и колективно осигурање за случај тежих болести и хируршких интервенција, а у циљу спровођења квалитетне додатне социјалне заштите (став 5. члана 119. Закона о раду).

Према члану 120. тачка 1) Закона о раду, општим актом, односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларну награду и солидарну помоћ.

5. Да ли је приход који, по основу уговора о делу, физичко лице оствари ангажовањем на реализацији пројекта „Катастарска размена података између Приштине и Београда“, финансираног из средстава донације Европске уније, а чију исплату врши Републички геодетски завод, предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-88/2014-04 од 25.3.2014. год.)

Приход који, по основу уговора о делу, физичко лице оствари ангажовањем на реализацији пројекта „Катастарска размена података између Приштине и Београда“ финансираног из

средстава донације Европске уније по основу грант уговора број CRIS No. 2013/325-012, као уговорену накнаду за рад чију исплату врши Републички геодетски завод (код кога лице није у радном односу), није предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон), ако је уговором на основу којег се реализује пројекат предвиђено да су средства (или део средстава) из којих се финансира пројекат одређена за плаћање уговорених накнада за рад физичким лицима ангажованим на том пројекту.

Министарство финансија напомиње да исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете пореске пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

***

Одредбом члана 2. став 1. тачка 4) Закона прописано је да је друго примање запосленог у јавном сектору сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са тим законом.

Према одредбама члана 6. ст. 3. и 4. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14), исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о

ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете пореске пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

6. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у АД Аеродром „Никола Тесла“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 120-01-11/2013-04 од 21.3.2014. год.)

Изузимање од примене Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) односи се на нето зараду и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у оним привредним друштвима (сврстаних у јавни сектор) која истовремено испуњавају прописане услове, и то: да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи, да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак и да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије. С тим у вези, а узимајући у обзир мишљење Министарства саобраћаја број: 412-00-00001/2014-01 од 5. марта 2014. године, према којем се АД Аеродром „Никола Тесла“ „може сматрати учесником који послује у условима оштре тржишне конкуренције“, нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у овом привредном друштву изузета су од умањења прописаног Законом уколико су испуњена и друга два Законом прописана услова – да

од 1. јануара 2010. године АД Аеродром „Никола Тесла“ није примило ниједан вид државне помоћи и да није исказало губитак у последњих пет годишњих финансијских извештаја.

***

Одредбом члана 1. Закона прописано је да се тим законом уређује умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Према приложеном допису Министарства саобраћаја број: 412-00-00001/2014-01 од 5. марта 2014. године, АД Аеродром „Никола Тесла“ се „може сматрати учесником који послује у условима оштре тржишне конкуренције, која је нарочито истакнута на регионалном нивоу“.

7. а) Када се врши умањивање нето зараде, односно нето другог примања запосленог у случају када се исплаћују у једном месецу у више делова за исти месец или за различите месеце?

б) У случају када запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода, да ли се умањење врши посебно за нето зараду, а посебно за нето друго примање?

в) Да ли је приход који оствари физичко лице ангажовано на пројекту чија се реализација финансира из средстава лица које није сврстано у јавни сектор, у складу са Законом, предмет умањења?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 110-00-72/2014-04 од 18.3.2014. год.)

а) Када се зарада исплаћује у једном месецу у више делова за исти месец или за различите месеце, односно када се друго примање исплаћује у једном месецу у више делова, умањивање нето зараде, односно нето другог примања запосленог врши се најкасније при последњој исплати зараде, односно другог примања у конкретном месецу, за све исплате извршене у том месецу. То значи да се умањивање нето прихода може извршити при исплати било ког дела зараде, односно другог примања у конкретном месецу, а најкасније при последњој исплати у том месецу.

б) У случају када запослени истовремено остварује зараду и друго примање (као уговорену накнаду за рад) код истог исплатиоца прихода, умањивање нето зараде и нето другог примања изнад износа прописаног Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон), врши се посебно за нето зараду, а посебно за нето друго примање. То значи да исплатилац прихода не сабира износ нето зараде са износом нето другог примања.

в) Када се реализација пројекта финансира из средстава лица које није сврстано у јавни сектор у складу са Законом, при чему је уговором на основу којег се реализује пројекат предвиђено да су средства (или део средстава) из којих се финансира пројекат опредељена за плаћање уговорених накнада за рад физичким лицима ангажованим на том пројекту, приход (уговорена накнада

за рад) који по том основу оствари физичко лице, није предмет умањења у складу са Законом.

Министарство финансија напомиње да исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете пореске пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

***

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате којеће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Закона, друго примање запосленог у јавном сектору је сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са овим законом.

Одредбом члана 2. став 2. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14, у даљем тексту: Правилник) прописано је да уколико се зарада исплаћује у једном месецу у више делова за исти месец, односно различите месеце, умањивање нето зараде врши се

најкасније при последњој исплати зараде у том месецу, за све исплате извршене у том месецу.

Уколико се друго примање исплаћује у једном месецу у више делова, исплатилац прихода врши умањивање нето другог примања најкасније при последњој исплати тог другог примања у том месецу, за све исплате извршене у том месецу, сагласно члану 2. став 4. Правилника.

Према члану 3. Правилника, ако запослени истовремено остварује зараду и друго примање код истог исплатиоца прихода, умањивање нето зараде и нето другог примања врши се посебно за нето зараду, а посебно за нето друго примање.

Према одредбама члана 6. ст. 3. и 4. Правилника исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете пореске пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

8. Да ли „Железара Смедерево“ д.о.о. чини део јавног сектора Републике Србије у смислу Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-38/2014-04 од 17.3.2014. год.)

Узимајући у обзир одредбу члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (б) Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон), према којој јавни сектор Републике Србије чине правна лица над

којима Република Србија, аутономна покрајина, односно локална самоуправа има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у органима управљања, мишљење Министарства финансија је да „Железара Смедерево“ д.о.о, чији је капитал 100% у власништву Републике Србије, чини део јавног сектора Републике Србије у смислу Закона.

***

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (б) Закона прописано је да јавни сектор Републике Србије чине правна лица над којима Република Србија, аутономна покрајина, односно локална самоуправа има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у органима управљања.

9. Да ли је приход који оствари физичко лице ангажовано као истраживач за потребе научног истраживања у оквиру пројекта „Labeling of Enalapril from Neonates up to Adolescents“ финансираног из средстава универзитета из Немачке, чију исплату врши Универзитетска дечја клиника, предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-769/2014-04 од 12.3.2014. год.)

Приход који оствари физичко лице ангажовано као истраживач за потребе научног истраживања у оквиру пројекта „Labeling of Enalapril from Neonates up to Adolescents“ финансираног из средстава Heinrich Heine Universität из Немачке на основу уговора о реализацији научног истраживања за студију – пројекат Европске уније ФП7, чију исплату врши Универзитетска дечја клиника, није предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту:

Закон). Наиме, када се реализација конкретног пројекта финансира из средстава лица које није сврстано у јавни сектор сагласно Закону, при чему је уговором на основу којег се реализује пројекат предвиђено да су средства (или део средстава) из којих се финансира пројекат опредељена за плаћање уговорених накнада за рад физичким лицима ангажованим на том пројекту, приход (уговорена накнада за рад) који по том основу оствари физичко лице није предмет умањења у складу са Законом.

Министарство финансија напомиње да исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете пореске пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

***

Одредбом члана 2. став 1. тачка 4) Закона прописано је да је друго примање запосленог у јавном сектору сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са тим законом.

Према одредбама члана 6. ст. 3. и 4. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14), исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете пореске

пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

10. Да ли је приход који, по основу уговора о делу, физичко лице оствари ангажовањем на реализацији пројекта финансираног из средстава донације добијене од међународне организације, а чију исплату врши Министарство здравља, предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-151/2014-04 од 7.3.2014. год.)

Приход који, по основу уговора о делу, физичко лице оствари ангажовањем на реализацији конкретног пројекта финансираног из средстава донације добијене од међународне организације, као уговорену накнаду за рад чију исплату врши Министарство здравља (код кога то лице није у радном односу), није предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон). Наиме, када се реализација конкретног пројекта финансира из средстава лица које није сврстано у јавни сектор у складу са Законом, при чему је уговором на основу којег се реализује пројекат предвиђено да су средства (или део средстава) из којих се финансира пројекат опредељена за плаћање уговорених накнада за рад физичким лицима ангажованим на том пројекту, приход (уговорена накнада за рад) који по том основу оствари физичко лице није предмет умањења у складу са Законом.

Министарство финансија напомиње да исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете

пореске пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

***

Одредбом члана 2. став 1. тачка 4) Закона прописано је да је друго примање запосленог у јавном сектору сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са тим законом.

Према одредбама члана 6. ст. 3. и 4. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14), исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете пореске пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

11. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у ЈП „Војводинашуме“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-114/2014-04 од 4.3.2014. год.)

Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) уређује се умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

С обзиром да се изузимање од примене Закона односи на умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у привредним друштвима која истовремено испуњавају прописане услове, нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у ЈП „Војводинашуме“, које није организовано као привредно друштво сагласно Закону о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), већ је организовано као јавно предузеће према Закону о јавним предузећима („Сл. гласник РС“, бр. 119/12 и 116/13–др. пропис), умањују се у складу са Законом.

***

Одредбом члана 1. Закона прописано је да се овим законом уређује умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (5) Закона прописано је да јавни сектор Републике Србије чине јавна предузећа чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина,

односно локална самоуправа, као и субјекти чији је оснивач јавно предузеће.

Одредбом члана 2. Закона о привредним друштвима прописано је да је привредно друштво правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити.

Правне форме друштва, сагласно одредби члана 8. Закона о привредним друштвима, су:

- 1) ортачко друштво;
- 2) командитно друштво;
- 3) друштво с ограниченом одговорношћу;
- 4) акционарско друштво.

12. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у ЈП „Ингас“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-110/2014-04 од 4.3.2014. год.)

Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) уређује се умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја мису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

С обзиром да се изузимање од примене Закона односи на умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно

ангажованих лица у привредним друштвима која истовремено испуњавају прописане услове, нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у ЈП „Ингас“, које није организовано као привредно друштво сагласно Закону о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), већ је организовано као јавно предузеће према Закону о јавним предузећима („Сл. гласник РС“, бр. 119/12 и 116/13–др. пропис), умањују се у складу са Законом.

***

Одредбом члана 1. Закона прописано је да се овим законом уређује умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (5) Закона прописано је да јавни сектор Републике Србије чине јавна предузећа чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно локална самоуправа, као и субјекти чији је оснивач јавно предузеће.

Одредбом члана 2. Закона о привредним друштвима прописано је да је привредно друштво правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити.

Правне форме друштва, сагласно одредби члана 8. Закона о привредним друштвима, су:

- 1) ортачко друштво;
- 2) командитно друштво;

- 3) друштво са ограниченом одговорношћу;
- 4) акционарско друштво.

13. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у Рударском институту д.о.о. умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-157/2014-04 од 4.3.2014. год.)

Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) уређује се умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

С обзиром да се изузимање од примене Закона односи на умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у привредним друштвима која истовремено испуњавају прописане услове, нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у Рударском институту д.о.о. које је организовано као привредно друштво сагласно Закону о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11), не умањују се у складу са Законом ако су истовремено испуњени наведени услови.

Привредна друштва која истовремено испуњавају услове из члана 1. тач. 1) до 3) Закона достављају надлежном пореском органу изјаву о испуњености тих услова.

***

Одредбом члана 1. Закона прописано је да се овим законом уређује умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Одредбом члана 6. став 2. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14) прописано је да привредна друштва која истовремено испуњавају услове из члана 1. тач. 1) до 3) Закона достављају надлежном пореском органу изјаву о испуњености тих услова.

Одредбом члана 2. Закона о привредним друштвима прописано је да је привредно друштво правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити.

Правне форме друштва, сагласно одредби члана 8. Закона о привредним друштвима, су:

- 1) ортачко друштво;
- 2) командитно друштво;
- 3) друштво с ограниченом одговорношћу;
- 4) акционарско друштво.

14. Примена Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору ако је исплатилац прихода исплатио зараду (плату) за децембар 2013. године у три дела, и то тако да је први део исплатио у другој половини децембра 2013. године, а други и трећи део у првој половини јануара 2014. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-197/2014-04 од 4.3.2014. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) примењује се на приходе који су Законом дефинисани као зарада и друга примања запослених у јавном сектору, а који се исплаћују тим лицима почев од 1. јануара 2014. године, независно од тога за који месец (период) се врши исплата.

Ако је исплатилац прихода сврстан у јавни сектор исплатио зараду (плату) за децембар 2013. године у три дела, и то тако да је први део исплатио у другој половини децембра 2013. године, а други и трећи део у првој половини јануара 2014. године, умањење нето зараде врши се за исплате извршене у јануару 2014. године (други и трећи део зараде (плате) за децембар 2013. године).

***

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

15. Да ли је приход који физичко лице оствари ангажовањем као консултант на реализацији пројекта финансираног из средстава донације добијене од Вишедонаторског повереничког фонда за подршку сектору правосуђа у Републици Србији, а чију исплату

врши Министарство правде и државне управе, предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 337-00-101/2014-04 од 3.3.2014. год.)

Приход који физичко лице ангажовано као консултант на реализацији пројекта финансираног на основу Споразума о донацији из Вишедонаторског повереничког фонда за подршку сектора правосуђа у Републици Србији за Пројекат подршке сектору правосуђа (донација бр. ТФ097118), чију исплату врши Министарство правде и државне управе, није предмет умањења према Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон). Наиме, када се реализација конкретног пројекта финансира из средстава лица које није сврстано у јавни сектор у складу са Законом, при чему је уговором на основу којег се реализује пројекат предвиђено да су средства (или део средстава) из којих се финансира пројекат одређена за плаћање уговорених накнада за рад физичким лицима ангажованим на том пројекту, приход (уговорена накнада за рад) који по том основу оствари физичко лице није предмет умањења у складу са Законом.

Министарство финансија напомиње да исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете пореске пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

***

Одредбом члана 2. став 1. тачка 4) Закона прописано је да је друго примање запосленог у јавном сектору сваки приход који

остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са тим законом.

Према одредбама члана 6. ст. 3. и 4. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14), исплатилац прихода који запосленима врши исплату уговорене накнаде за рад која није финансирана из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, до 5. у месецу за претходни месец доставља надлежном пореском органу обавештење које садржи податке о ЈМБГ запосленог, износу тог прихода и броју поднете пореске пријаве за порез по одбитку, уз напомену да ти приходи нису предмет умањења у складу са Законом.

ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Порески третман капиталног добитка који, продајом удела у резидентном правном лицу, оствари правно лице – резидент Републике Мађарске

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-177/2013-04 од 28.2.2014. год)

Како се наводи, у конкретном случају, правно лице – резидент Републике Мађарске жели да прода свој удео у правном лицу које је резидент Републике Србије, другом правном лицу (такође) резиденту Републике Србије.

Имајући у виду наведено, Министарство финансија даје следећи одговор:

Капитални добитак који нерезидентни обвезник, правно лице – порески резидент Републике Мађарске, оствари од резидентног правног лица по основу продаје удела у правном лицу – резиденту Републике Србије, опорезује се само у Републици Мађарској.

***

I. Члан 40. став 5. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: Закон) прописује да се, на приходе које оствари нерезидентни обвезник од (поред осталог)

резидентног правног лица, на територији Републике, по основу капиталних добитака насталих у складу са чл. 27. до 29. овог закона, обрачунава и плаћа порез по стопи од 20% ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Сходно члану 40. став 7. Закона, поред осталог, нерезидентни обвезник (у конкретном случају, резидент Републике Мађарске) – прималац прихода (у конкретном случају, по основу капиталног добитка) дужан је да надлежном пореском органу, у општини на чијој територији се налази седиште привредног друштва у којем нерезидентни обвезник има удео који је предмет продаје, преко пореског пуномоћника одређеног у складу са прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација поднесе пореску пријаву у року од 30 дана од дана остваривања прихода (у конкретном случају, капиталног добитка) на основу које надлежни порески орган доноси решење.

Пореска пријава подноси се на Обрасцу ППКДЗ који је прописан Правилником о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит на приходе које по основу капиталних добитака и по основу закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари остварује нерезидентни обвезник („Сл. гласник РС“, бр. 56/13) у коју ће унети одговарајуће тражене податке.

Надлежни порески орган, на захтев нерезидента (у конкретном случају, правног лица – резидента Републике Мађарске), дужан је да изда потврду о порезу плаћеном у Републици (члан 40а став 4. Закона).

Сходно наведеном, нерезидентни обвезник, односно његов порески пуномоћник подноси надлежној организационој јединици Пореске управе (у општини на чијој територији се налази седиште привредног друштва у којем нерезидентни обвезник има удео који

је предмет продаје) захтев за издавање потврде да, у конкретном случају, нема обавезу плаћања пореза на капитални добитак, са приложеном документацијом којом то доказује (потврдом о резидентности, позивањем на одговарајући члан уговора о избегавању двоструког опорезивања (у конкретном случају, члан 13. став 4. Уговора о избегавању двоструког опорезивања са Републиком Мађарском) на основу којег се порез на капитални добитак не плаћа у Републици Србији).

Потврду надлежне организационе јединице Пореске управе да подносилац захтева (у конкретном случају, резидент Републике Мађарске) нема обавезу плаћања пореза (на капитални добитак) нерезидентни обвезник, односно његов порески пуномоћник прилаже банци код које је отворио нерезидентни рачун у Републици, на основу које банка (у складу са одговарајућим одредбама Закона о девизном пословању) врши трансфер новца на рачун нерезидентног обвезника у иностранству.

II. Између Савезне Републике Југославије и Републике Мађарске закључен је Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину („Сл. лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 10/01, у даљем тексту: Уговор) који се примењује од 1. јануара 2003. године.

Уговор производи правно дејство и у билатералним економским односима између Републике Србије и Републике Мађарске.

Министарство финансија напомиње да Устав Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06), у члану 16, поред осталог, предвиђа да су општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.

Уговор, у члану 13. (Капитални добитак), прописује:

„1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретне имовине која чини део имовине намењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добитак од отуђења поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова или друмских превозних возила који се користе у међународном саобраћају или од покретне имовине која служи за коришћење тих поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова или друмских превозних возила, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2. и 3. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.“

Имајући у виду наведено, у конкретном случају који се наводи у допису, а сходно наведеном члану 13. став 4. Уговора, уколико правно лице, резидент Републике Мађарске оствари приход (капитални добитак) продајом (у конкретном случају, правном лицу – резиденту Републике Србије) удела у правном лицу, резиденту Републике Србије, право опорезивања капиталног добитка који је остварен продајом удела подлеже опорезивању

само у држави резидентности продавца, односно само у Републици Мађарској.

Ово посебно из разлога јер се изузеци наведени у члану 13. ст. 1, 2. и 3. Уговора (на основу којих би право опорезивања, под условима наведеним у тим ставовима, припало Републици Србији) не односе на продају удела у капиталу, него на другу имовину.

Међутим, како је у члану 1. Уговора (Лица на која се примењује Уговор) наведено да се Уговор примењује само на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице, Министарство финансија указује да је, пре примене претходно наведеног решења (опорезивање капиталног добитка само у Републици Мађарској) неопходно да нерезидентно правно лице из Републике Мађарске (у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација) надлежним пореским органима Републике Србије приложи потврду о резидентности своје матичне државе резидентности (у конкретном случају, Републике Мађарске) потписану и оверену од стране надлежних пореских органа Републике Мађарске (на основу члана 3. – Опште дефиниције, став 1. тачка (9) Уговора, то је министар финансија, односно његов овлашћени представник). Статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања, сходно члану 40а став 2. Закона и члану 159а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13), нерезидент доказује потврдом о резидентности овереном од надлежног органа друге државе уговорнице чији је резидент и то на посебном обрасцу који је прописан Правилником о поступку и начину издавања и изгледу образаца потврда о резидентности („Сл. гласник РС“, бр. 80/10) или

овереном преводу потврде на обрасцу који прописује надлежни орган државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања (у конкретном случају, на обрасцу који прописују надлежни органи Републике Мађарске).

Уколико нису испуњени услови из претходних ставова овог мишљења, примениће се домаћи порески пропис, односно решење из члана 40. став 5. Закона.

ЈАВНИ РАСХОДИ

ФИНАНСИРАЊЕ ПОЛИТИЧКИХ АКТИВНОСТИ

1. Примена одредбе члана 16. Закона о финансирању политичких активности која се односи на финансирање редовног рада политичког субјекта средствима из буџета јединице локалне самоуправе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00274/2014-03 од 5.3.2014. год.)

Из достављеног дописа произилази да је општина Чајетина у складу са одредбом члана 16. Закона о финансирању политичких активности („Сл. гласник РС“, бр. 43/11, у даљем тексту: Закон) обезбедила средства за финансирање редовног рада политичких субјеката чији су кандидати изабрани за одборнике, на нивоу од 0,15% расхода буџета општине Чајетина који се финансирају из пореских прихода, имајући при том у виду и одредбу члана 5. став 4. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13–исправка и 108/13). С обзиром да су Одлуком о буџету општине Чајетина процењени порески приходи мањи од утврђених расхода, политичке странке, које имају одборнике у СО Чајетина, ставиле су примедбу што се као основица за обрачун узима 0,15% пореских прихода, а не расхода буџета, па се и предметно питање везано за давање одговора Министарства финансија односи на то да ли је општина Чајетина

поступила у складу са Законом, односно да ли је правилно планирала расходе за наведене намене.

Чланом 16. Закона прописано је да се средства из јавних извора која се обезбеђују за финансирање редовног рада политичких субјеката чији су кандидати изабрани за народне посланике, посланике, односно одборнике одређују на нивоу од 0,15% расхода буџета Републике Србије, расхода буџета аутономне покрајине, односно расхода буџета јединице локалне самоуправе.

Чланом 5. став 4. Закона о буџетском систему прописано је да уколико се поједини приходи и примања, расходи и издаци, као и буџет локалне власти утврђују релативно, као проценат буџета или расхода буџета Републике Србије, њихов износ, односно висина утврдиће се примењујући као основицу расходе који се финансирају из пореских прихода.

Имајући у виду наведене одредбе Закона, Закона о буџетском систему, као и предметно питање, Министарство финансија указује на следеће:

Како је Закон о буџетском систему системски закон у области јавних финансија, који на јединствен начин уређује основицу на коју се примењује проценат за одређивање висине расхода буџета, наведену одредбу овог закона треба аналогно примењивати и у случају да се поједини расходи утврђују релативно, као проценат буџета локалне власти. Наиме, како су расходи за финансирање редовног рада политичких субјеката чији су кандидати изабрани за одборнике и за покриће трошкова изборне кампање утврђени релативно, као проценат расхода буџета јединице локалне самоуправе, приликом утврђивања висине расхода за наведене намене, мишљење Министарства финансија је да као основицу треба применити расходе који се финансирају из пореских прихода, а који представљају редовне текуће приходе, који су по својој природи предвидиви за дужи

временски период са стабилном динамиком процентуалног учешћа у бруто домаћем производу.

2. Примена члана 20. Закона о финансирању политичких активности у случају привременог финансирања града Београда

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 401-00-00149/2014-03 од 16.1.2014. год.)

Чланом 20. Закона о финансирању политичких активности („Сл. гласник РС“, бр. 43/2011, у даљем тексту: Закон) прописано је да се средства из јавних извора за покриће трошкова изборне кампање обезбеђују у години у којој се одржавају редовни избори, у износу од 0,1% расхода буџета Републике Србије, расхода буџета аутономне покрајине, односно расхода буџета јединице локалне самоуправе, за годину за коју се буџет доноси.

У случају одржавања ванредних избора, надлежни органи дужни су да обезбеде средства предвиђена у ставу 1. овог члана.

У одредби члана 46. став 4. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13–исправка и 108/13) утврђено је да, у случају да Народна скупштина, односно скупштина локалне власти, не донесе буџет у року утврђеном буџетским календаром, врши се привремено финансирање у времену од најдуже прва три месеца фискалне године.

Привремено финансирање, у смислу става 4. овог члана, врши се највише до једне четвртине износа планираних расхода и издатака у акту о буџету претходне фискалне године, с тим што распоређени расходи и издаци у претходној години по врстама и наменама не представљају ограничење, изузев за исплату права из пензијског и инвалидског осигурања, које се врши до нивоа извршених расхода у задњем кварталу претходне године (став 5).

С обзиром на наведене одредбе Закона, а у вези са предметним питањем које се односи на начин утврђивања годишњег износа расхода буџета Града, као основице на коју ће се применити 0,1%, што чини износ за покриће трошкова изборне кампање, која ће као скуп активности политичких субјеката трајати у периоду привременог финансирања, када ће бити расписани и одржани избори за одборнике Скупштине града Београда, Министарство финансија указује на следеће:

Привремени орган града Београда донео је Одлуку о привременом финансирању града Београда за период јануар–март 2014. године („Сл. лист града Београда“, бр. 72/13 и 78/13) која садржи једну четвртину износа планираних расхода и издатака у акту о буџету претходне фискалне године.

За утврђивање износа за покриће трошкова изборне кампање, за избор одборника Скупштине града Београда, у складу са Законом о финансирању политичких активности, потребно је претходно утврдити годишњи износ расхода, што у ситуацији када се врши привремено финансирање у граду Београду није било могуће учинити, а из разлога што Одлука о буџету Града за 2014. годину није донета, па самим тим није ни постојао основ за утврђивање годишњег износа расхода буџета.

Имајући у виду наведено, мишљење Министарства финансија је да је најцелисходније поступање у случају привременог финансирања града Београда, да планирани расходи и издаци у акту о буџету за претходну фискалну годину треба да буду основица на коју ће се применити 0,1%, што чини износ за покриће трошкова изборне кампање, односно да основица треба да буду наведени расходи који су финансирани из пореских прихода, што је у складу са одредбом члана 5. став 4. Закона о буџетском систему.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОГНОСИ И ДОНЕТИ У МАРТУ 2014. ГОДИНЕ

УРЕДБЕ

Уредба о начину и контроли обрачуна и исплате зарада у јавним предузећима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 7. марта 2014. год.
---	---

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о о изменама Правилника о обрасцима тромесечних извештаја о реализацији годишњег програма пословања јавних предузећа и зависних друштва капитала чији је оснивач то предузеће, као и друштва капитала и његових зависних друштва	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 7. марта 2014. год.
Исправка Правилника о изменама и допунама Правилника о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на приходе грађана	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 7. марта 2014. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о измени Одлуке о јединственој тарифи по којој Народна банка Србије наплаћује накнаду за извршене услуге	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 7. марта 2014. год.
---	---

ОСТАЛО

<p>Закључак Владе којим се прихвата Одлука Заједничког комитета Споразума о слободној трговини у централној Европи број 3/2013, усвојена 20. новембра 2013. године, о измени Анекса 4, Споразума о слободној трговини у централној Европи (СЕФТА 2006), Протокол о дефиницији појма „производи са пореклом“ и методе административне сарадње из члана 14. ст. 1. и 3.</p> <p>Decision of the Joint Committee of the Central European Free Trade Agreement No. 3/2013 adopted on 20 November 2013 amending Annex 4 of the Central European Free Trade Agreement (CEFTA 2006), Protocol Concerning the Definition of the Concept of „Originating Products“ and Methods of Administrative Cooperation referred to in Article 14, paragraph 1 and 3</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 28 од 12. марта 2014. год.</p>
<p>Решење о утврђивању превода Концептуалног оквира за финансијско извештавање и основних текстова Међународних рачуноводствених стандарда, односно Међународних стандарда финансијског извештавања</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 35 од 27. марта 2014. год.</p>

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3085/91 of 21 October 1991 amending Commission Regulation (EEC) No 2275/88 of 25 July 1988 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3085/91 од 21. октобра 1991. године о изменама и допунама Уредбе (ЕЕЗ) број 2275/88 од 25. јула 1988. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 26 од 5. марта 2014. год.</p>
---	---

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 424/89 of 20 February 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 424/89 од 20. фебруара 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 440/89 of 22 February 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 440/89 од 22. фебруара 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 489/89 of 24 February 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 489/89 од 24. фебруара 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 548/89 of 28 February 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 548/89 од 28. фебруара 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 645/89 of 14 March 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 645/89 од 14. марта 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 646/89 of 14 March 1989 replacing the codes established on the basis of the Common Customs Tariff nomenclature in force on 31 December 1987 with those established on the basis of the Combined Nomenclature in certain Regulations concerning the classification of goods</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 646/89 од 14. марта 1989. године којом се замењују ознаке установљене на основу номенклатуре Заједничке царинске тарифе на снази од 31. децембра 1987. године са ознакама које су установљене на основу Комбиноване номенклатуре, у одређеним уредбама у вези са сврставањем робе</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 736/89 of 16 March 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 736/89 од 16. марта 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 812/89 of 21 March 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 812/89 од 21. марта 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 989/89 of 17 April 1989 relating to classification criteria applicable to anoraks (including ski-jackets), wind-cheaters, wind-jackets and similar articles of CN codes 6101, 6102, 6201 and 6202</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 989/89 од 17. априла 1989. године у вези са критеријумима за сврставање који се примењују на ветровке са капуљачом типа анорак (укључујући скијашке јакне), ветровке са или без поставе или улошка и сличне производе из CN ознака 6101, 6102, 6201 и 6202</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 1260/89 of 8 May 1989 concerning the classification of certain goods within the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1260/89 од 8. маја 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 1584/89 of 7 June 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1584/89 од 7. јуна 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 1586/89 of 7 June 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1586/89 од 7. јуна 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 1676/89 of 13 June 1989 on the classification of goods in CN codes 2206 00 93 and 6911 10 00</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1676/89 од 13. јуна 1989. године о сврставању робе у CN ознаке 2206 00 93 и 6911 10 00</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 2061/89 of 7 July 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 2061/89 од 7. јула 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 2141/89 of 14 July 1989 concerning the classification of certain goods under CN codes 3921 11 00 and 4810 12 00</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 2141/89 од 14. јула 1989. године у вези са сврставањем одређене робе у CN ознаке 3921 11 00 и 4810 12 00</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 2403/89 of 31 July 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 2403/89 од 31. јула 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3469/89 of 16 November 1989 amending Council Regulation (EEC) No 2658/87 on the tariff and statistical nomenclature and on the Common Customs Tariff</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3469/89 од 16. новембра 1989. године о изменама и допунама Уредбе Савета (ЕЕЗ) број 2658/87 о тарифној и статистичкој номенклатури и Заједничкој царинској тарифи</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3471/89 of 17 November 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3471/89 од 17. новембра 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3481/89 of 20 November 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3481/89 од 20. новембра 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3482/89 of 20 November 1989 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3482/89 од 20. новембра 1989. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>

<p>COMMISSION REGULATION (EC) No 2197/1999 of 15 October 1999 amending Regulation (EEC) No 548/89 and (EEC) No 812/89 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 2197/1999 од 15. октобра 1999. године о изменама и допунама Уредбе (ЕЕЗ) број 548/89 и Уредбе (ЕЕЗ) број 812/89 у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EU) No 246/2010 of 23 March 2010 amending Regulation (EEC) No 989/89 as regards the classification of padded waistcoats in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) број 246/2010 од 23. марта 2010. године о изменама и допунама Уредбе (ЕЕЗ) број 989/89 у вези са сврставањем пуњених прслука према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EC) No 1966/2005 of 1 December 2005 amending Regulation (EEC) No 2061/89 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 1966/2005 од 1. децембра 2005. године о изменама и допунама Уредбе (ЕЕЗ) број 2061/89 у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 2914/93 of 22 October 1993 revoking certain measures on the classification of goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 2914/93 од 22. октобра 1993. године којом се укидају одређене мере о сврставању робе у Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 32 од 20. марта 2014. год.</p>

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Вељко Јовановић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132